

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2026. XII. Évf./augusztus

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**A HARCSÁK
VILÁGA**

8. oldal

**IDŐJÁRÁS
ÉS PONTYOK**

12. oldal

**ETESSÜNK,
DE HOGYAN?**

20. oldal

StrongPhone W4

- 2.8" IPS kijelző
- IP68, SOS gomb
- Powerbank
- Zseblámpa
- FM tuner
- Bluetooth
- Dual Sim
- microSDHC
- 2,500 mAh akkumulátor

A StrongPhone W4 a legjobb választás azok számára, akik valami extrát várnak a telefonjuktól. Az IP68 tanúsítvánnyal rendelkező tartós készülékház, a nagy és könnyen leolvasható 2,8 hüvelykes IPS LCD kijelző, a powerbank funkció, az SOS gomb vagy a nagy 2500 mAh kapacitás sokoldalú megoldást jelent a műhelyben, építkezéseken, terepen, extrém hidegben vagy éppen ellenkezőleg, magas hőmérsékleten és páratartalomban végzett munkához. A telefon jól tűri a vizet, a sarat, a havat, a port és a durva kezelést.

Vásárold meg itt:

euronics

MediaMarkt

www.evolveo.hu

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak a
Kiadó írásbeli engedélyével lehetsé-
ges! HorgászKalandok © minden jog
fenntartva!

A versenyhorgász
holtig tanul
4. oldal

Hajnali balinok
16. oldal

„Lapát” dévérek
a Dunakeszi-Kavicsbányatóból
23. oldal

Legyező zsinórok
24. oldal

A versenyhorgászok holtig tanul

Csütörtök este csörög a telefon. -Holnap estig kellene leadni egy cikket a HorgászKalandok című internetes újságnak. Írhat sz bármiről, szabadon választott. - Így mondta az én főnököm ☺.

Miről is írhatnék másról, mint az újkeletű „szerelemről” és a munkahelyi kihívásról. A Hydra Club Hungary munkatársaként központi szerepem lesz a „Big Event” nevű verseny megrendezésében. Európa egyik legnagyobb úszós (Freestyle) egyéni horgászversenye lesz, elképesztően magas összdíjazással. Érdemes utána olvasni, mert a verseny még abszolút nyitott, hiszen

eddig még csak 4 fix bejutó van a minimum 45 helyre. Ők, az elő versenyekről, más néven Satelit versenyek győzteseiként jutottak tovább. Ezekből még van bőven, akármelyikre lehet jelentkezni, sőt, akár többre is eljőhet bárki. De közvetlen a döntőbe is lehet nevezni, egy jóval borsosabb áron. A verseny Székesfehérváron a nagy halak hazájában, a Palotavárosi Felső-tavon lesz megrendezve ez év októberében. Ha szereted a kihívásokat és a rakósbotos pontyozást, az újdonság varázsát, itt a helyed. Számításaink szerint ez idáig, legalább 8 ország kalandvágyó horgászaik lesznek jelen a megmérettetésen.

Horgász

Bővebben ezen a linken olvashatsz:

➡ <https://www.fcms.hu/hu/jelentkezes/217587>

➡ <https://www.fcms.hu/hu/jelentkezes/908090>

➡ <https://www.fcms.hu/hu/jelentkezes/298962>

Ahhoz, hogy a verseny lebonyolításához „képben” legyek, ismernem kell a pályát. Főnöki utasításra, kötelezően rajta horgászom a lehető legtöbbet. (Remélem sajnáltok ☺) Ahhoz pedig, hogy a verseny taktikákat, technikákat is megismerjem versenyeken kell indulnom.

Tehát, ki kell tanulnom a Freestyle módszereinek csínját-bínját. Először azt gondoltam, ez is csak egy pontyozás. Csináltam én már ilyet, menni fog!

Az első alkalom után, igen erősen fáj a pofon. Fáj, a sok vesztett hal, és a másokhoz mérten szánszalmasan kevés mért fogott halsúlyom. Sok hibát vétettem, kevés kapásból gazdálkodtam. Rossz időben, rossz helyen horgászva, éppen nem aktuális csalival. A Palotavárosi Felső-tó külön műfaj. Ki kell ismerni a halak, különösen a nagy halak viselkedését (akár 10 + os egyedek) tartózkodási helyét, táplálkozását. Már az első edzés nap megosztotta velem Tomozi Tomi és Ulrich Gyuri a sok éves tapasztalatainak eszenciáját. A limit zöme öreg, főzött kukoricából és tigrismogyoróból áll. Gyakorlatilag ők a csalogató anyagok, és sok esetben a horogcsalik is. Kiegészítés gyanánt szoktak vinni apró magvakat: búza, kender, repce, csemegekukorica, mindenki vérmérséklete szerint. Előfordulnak még maximum literes mennyiségben Aqua Garant pelleték.

Csalinak mindenféle nagyobb méretű gabonák: tigrismogyoró, csicseriborsó, lófogú kukorica, különféle ízesített üveges kukoricák. Itt ügyelni kell arra, hogy maximum hat féle íz, forma kerülhet limiten felül be. Ezek is csak a gyári, üveges, 125 ml-es töltőtömegű mennyiségben. Ügyelni kell a felszerelés összeállítására is. 11 és fél méteres bottal szabad horgászni. A horog öblének átmérője nem haladhatja meg a 7 mm-t. Természetesen minden felhasznált horognak szakáll nélkülinek kell lennie. Sem az előke tartóban, sem a táskában nem lehet ennél nagyobb méretű horog.

Gumikukoricák, műcsalik sem lehetnek a szektoron belül. Ezeknek a szabályoknak minden esetben meg kell felelni. Szűrőpróbaszerűen bármikor ellenőrizhetik. Ez a bevett eljárás és mindannyiunkat védi. Nos, az első edzésnapom után másnap, automatikusan következett az első Palotavárosi versenyem. Még sajgott az előző napi pofon, de ahogy szokták mondani, kutya-harapást szőrével gyógyítunk. A verseny a Hydra The Big Event 2. EXTRA névre hallgatott. Ezt a versenyt is miként, majd a nagy versenyt az FCMS ➡ <https://www.fcms.hu/eredmeny/449978> odalon lehetett követni. A sorsolást véletlenszerűen generálja a rendszer. Még sosem volt olyan, hogy elsőnek dobott volna ki. De most így esett. Mivel rendezősegédként az én kezembe volt a sorsoló edény, illetlennek találtam volna, ha én húzok. Megkértem hát az éppen velem szemben ülő Smányi Szabit, húzzon nekem. A 40-est húzta. Természetesen ez semmit nem mondott nekem. A későbbiekben felfedeztem, a rám szegezett, sajnáló tekinteteket. Kérdésekre hamar megkaptam a választ. Onnan még soha senki nem ért el eredményt. Lapos, iszapos hely a kereszt gáton a rosszabbik sarokban. Éljen, gondoltam. Ilyen az én formám. De mindenhol próbálom pozitívumot észrevenni, tehát örültem, hogy Tomival egy szektorban ülök, mivel a felszerelés az általam vezetett járműben lapult. Ennek fényében először az ő cuccát kell kirakni. Ha ez másik szektorban lett volna még több idővesztéssel szembesülök. Így viszont hamar végeztünk a kipakolással.

Nem borzoló a nagyérdemű olvasó publikum idegrendszerét az apró részletekkel. Éppen elég volt, hogy a szomszédom a 3. percben már mérlegért kiállt. (Az amurt mindig, az 5 kg felüli halakat azonnal, vagy lehetőség szerint minél hamarabb mérik. Amennyiben a mérlegelő máshol tartózkodik, ponty zsákban illik tartani a nagy halat.)

Az én idegrendszerem több ízben darabokra szakadt. Mivel semmit sem láttam a nádistól, úgy éreztem sosem érem utól a többieket. Hosszú időn keresztül nagy csalival próbáltam szelektálni, de rá kellett jönnöm, hogy valamit fogni kell. Elkezdtem csemegekukoricával horgászni, és ha nem eredmény centrikus lett volna a szereplés még dicsekedtem volna, hogy milyen jót horgásztam. Tényleg sok halat fogtam, de

sajnos kicsik voltak a többiekhez mérten. Én rendre kárászt, 1-2 kg-os pontyot fogtam. Akadt 2 db amur is, de azok is aprók voltak. Mérlegeléskor 44.900 g-ot írhattak az eredmény listámhoz. Csupán 6 kg-ra volt a szomszédom, aki tízen kilós hallal kezdett. Hamarabb kellett volna lehajtani a fejem, és fogni azt, ami van. Az eredményem egy szektor nyolcasra volt elegendő. Napi tanulság, nem kell pánikba esni. Egy rossz helyről is ki lehetett volna hozni egy erős közepes eredményt.

MÁSNAP, A REGGEL MEGINT OTT TALÁLT.

Most a Hydra Úszós Horgászkuja Versenysorozat 5-6 fordulóján indultam. Természetesen itt is segédkeztem sorsolás lebonyolításánál. Itt két említésre méltó dolog történt, Fabók Sanyinak újra kellett húzni, hiszen már ült szélén. Az újra húzáskor is szélét húzott. Aztán harmadikra már nem. Elképesztő milyen keze van, azon kívül, hogy jól is pecázik. A másik, számomra hasznos húzási kalandot minden idők legkedvesebb riporterője Bús Juli követte el. Történt is, hogy előző nap Tominak, aki szintén a sorsolás lebonyolításával volt elfoglalva, igen jó szélső helyet húzott. Már akkor mondtuk neki, hogy másnap ne menjen messzire tőlünk, mert őrá bízuk a sorsunkat. Most először Tominak húzott, az 58-as helyet. Ez a C szektorban volt, hiszen ez a verseny négy, 10 fős szektorral zajlott. Ezt követően kb. a 10. húzásra kellett nekem húzni, de természetesen Julit kértem fel. Szemrebbenés nélkül húzta ki az 57-es helyet. Mikor az

utolsó számot is kihúzták boldogan pattantam az autóbába, hiszen tő szomszédságomban ült Tomi, kipakolás-hoz egyetlen métert sem kellett pluszban menni. Ekkor még szerencsésnek éreztem magam. Jobb oldalamon kedves cimborám Borzi Zsolt, bal oldalamon mentórom, és főnököm. Igazán jó társaság. Végre egy olyan helyem volt, ahol össze tudtam rakni az új botomat a Hydra Silver 2.0-át. Már legalább a 10. alkalom volt ez, de még mindig szívdobogva veszem kezembe. Nagyon kézre áll. Feszés, gyors és top settől függően gyakorlatilag bármire alkalmas. A gyors apróhalazástól, egészen a korlátok nélküli nagyhalazásig. Részemről nagy a szerelem.

Remélem jó gazdája leszek, érzi majd a törődést, és sosem hagy cserben. A verseny befújásakor, új reményekkel és nagy lendülettel kezdtem meg a horgászatot. A szél időről-időre nagyon erős befújásokkal ostromolt. Féltettem a botot, hiszen egy erős topban 3 mm-es csőgumi húzta. Mivel láttam, hogy senki sem kardoz ilyen hosszú bottal fél órán belül le is vettem két tagot. El sem tudom mondani, micsoda megkönnyebbülés és biztonságérzet az, hogy minden tagba van beleillő kényelmes mini toldó. 10 percenként pakoltam kupakkal az öreg kukorica-tigrismogyoró mixet. Rövid időn belül nagy kiterjedésű pezsgőfürdő volt látható előttem. Ez mindig sok halat mutat. Egyrésről öröm, de sokkal inkább veszélyforrás. Ugyanis annyi hal van előttem, hogy óhatatlan a külsős akadás. Ezt mindenképpen szerettem volna elkerülni. Nemcsak, hogy a halaknak árt, hanem sok időt vesz el, és egyáltalán nem biztos, hogy a hal tartóba kerül. Ezért az etetés periferiáit kezdtem horgászni. Itt viszont az előző naphoz hasonlóan csak a kisebb halak jelentkeztek. A tomboló szél hatására igen erős, már-már folyókat meghazudtoló sodrás alakult ki balról jobbra. Számomra meglepő érdekességre derült fény. A tigrismogyorót éppúgy viszi az áramlat, mint bármelyik más összetevőt. Ha reggel megkérdezték volna, egészen biztos azt vallom, hogy olyan súllyal rendelkezik, amit semmi nem rak arrébb. Pedig egyértelműen kiderült, hogy mégis. Szorgosan úsztam, eresztékkel követtem a zsinórban észlelhető dőlésszöveget. Próbáltam a csalit fenékhez kötötni vezetni. Bevallom nem sok eredménnyel. Kettő órán keresztül fej-fej mellett haladtunk Zsoltival, és

Tomi sem volt behozhatatlan. De tudtuk jól, hogy a mi kevésnyi, tízen kilós eredményünk jócskán a mezőny hátsó szegmensébe sorol. Ekkor Tomi rutinból vagy megérzésből taktikát változtatott. Etetési üteme egyre sűrűsödött, mennyisége egyre nőtt. Az agresszív etetés igen látványos eredményt hozott. Ő, egyre-másra fogta a halakat. Az utolsó órában már több mérlegelő hal is tiszteletét tette nála. Mi pedig, hogy is mondjam? Végignéztük. Egyszerűen nem tudtuk már tőle átcsábítani halakat. Elvértve fogtunk mi is egyet-egyet, de az ő táplálkozó bázisából semmit sem tudtunk elcsalni. Érdekességgént említeném meg, hogy Tamás baloldali szomszédja Nagy Imi a szélső helye ellenére sem tudta kivédekezni, és az utolsó két és fél órában alig érintett halat. Ezeknek az eseményeknek a következménye az lett, hogy Tomi csinált egy szektor kettést, 60 egynéhány kilogrammal, én, mint közvetlen környezet 21.800 grammal szektor utolsót horgásztam. Zsolt nyolcadik lett, de a 30 kg-ot ő sem érte el. Mondhatnám, hogy

tot, hanem a 7–8 m-re lévő törést vallattam. Míg az előző két napon egyszer sem kiabálhattam azt, hogy: MÉÉRLÉEEG, most már az első hálnál megtapasztaltam ezt az érzést. Rövid időn belül követte még 2-3 igen jó hal. Szép hosszú amurok, amiket igencsak megcsodáltam. Eddig ritka vendég volt nálam ez a halfaj. A nap folyamán egészen a hat és fél kilós egyedig jutottam el. Tomi lazán jegyezte meg, hogy bármikor akadhat belőle tízen kilós példány is. Ez a megjegyzés egyébként a pontyokra is vonatkozik. Jó érzés volt versenybe lenni. Persze tudtam, hogy az első és a második messze előtűnk jár, de a harmadik helyezés elérhetőnek tűnt. Már fogtam több halat tigrismogyoróval, átestem a csali-tüskére tűzés keresztjén. Fogtam így is halat. Utolsó órára mondták, hogy a nád előtt érdemes kísérletezni, keresni a kifejezetten nagy halat. Akasztottam onnan is kettőt, de sosem tudom meg mekkorák voltak, mert időnek előtt megléptek. Mérlegelés után, jó volt kimondani szégyenérzet nélkül, hogy 82 kg-ot fogtam.

csak 9 kg volt köztünk, de bármerről forgatom a keserű falatot, az akkor is közel egy harmaddal több mint az enyém. A fordulót egyébként az „A” szektorból Pozsonyi Csabi nyerte 122 kg-mal.

Sok mindenre gondoltam, de ekkora kudarcra nem. Viszont nem abból a fából faragtak, aki megfutamodik. Reggel természetesen visszatértem a verseny második fordulójára. Már csak azért is, mert a főni cucca nálam volt ☺. A sorsolás már a megszokott kerékvágásban, szinte magától haladt. Juli jött, és kihúzta Tominak a nyolcas helyet, majd néhány perc múlva nekem a hetest. Mintha különös érzéke lenne a szerencsés húzásokhoz. A társaság persze rögtön ugratni kezdte Attilát, a férjét: ha Juli ilyen biztos kézzel bánt a szerencsével, bizonyára a konyhában sem ügyetlen.

A kipakolás már-már megszokott ütemben zajlott. Annyi volt csupán a különbség, hogy az előző két nap tapasztalataiból építkezve új szereléseket csináltam. Egyetlen nagyon apró úszót hagytam fent, a part melletti nádas vallomására. A további három kirakott top setem 0,5, 0,75 és 1 g-os úszókat viseltek. Igen jól kezdtem. Bizonyára a helynek is köszönhető, de sokkal nagyobb energiát fektettem a vízmélység mérésre, a meder feltérképezésére. Tomi javaslatára nem is nagyon kerestem a benti távokon meghorgászandó pon-

Ez persze csak a hatos helyre volt elegendő, de kaptam 5 dkg-ot Smányi Zsolttól, és a negyedik helyezés is 1 kg-on belül volt. A hármas az már 15 kg-mal meghaladta az eredményem, Tomi ismét az agresszív etetés stílusával hajrázott remekül. Így kettő nap alatt összesen öt pontot horgászva, drága ☺ főnököm az ötödik helyen végzett, ami a külön tárgyjutalomba részesülő versenyzők sorába emelte. Mert itt nemcsak a verseny eredeti kiírásában szereplő vásárlási utalvány összegek jutnak a győztesekhez, hanem a szponzoroknak köszönhetően, minden nagyobb eseményen több száz-ezer forint értékű tárgyi jutalom is átadásra kerül.

Az eredményeket illetően a verseny első négy helyezette képtelen volt 230 kg alatt fogni. A győztes Pozsonyi Csaba csupán 1200 g-mal előzte meg az azonos pontszámmal, azaz hibátlanul horgászó 2 pontos Balogh Attilát. A harmadik Sebők Sanyi lett a szomszéd faluból, míg a negyedik Vigh János Cine, aki a felvidékről érkezett. Nagyon jól éreztem magam! Jó volt a társaság, és a horgászat egy teljesen külön műfaj, amit nagyon szeretnék megtanulni. Jövő héten természetesen ott leszek, ☺ gyertek ti is, ha van kedvetek, legalább bepillantást nyertek abba, hogyan zajlik egy ilyen fergeteges verseny.

Gyulai Ferenc

A harcsák világa

A harcsák családja egyike a legelterjedtebb halfajokénak, melyek képviselőivel, az Antarktisz kivételével mindegyik kontinensen találkozhatunk. Kiváló alkalmazkodó képességüknek köszönhető, hogy a tengerszint közeli vizektől, a magasan fekvő Andok vagy Himalája folyóíhoz is felúszhattak. Akárhon is vannak, képesek a látványos fejlődésre és növekedésre, mitöbb ez utóbbi tulajdonságukat egyes alfajaik még „túlzásba is viszik”. Léteznek kis akváriumi harcsák és akkorák is, mint egy halászbárka teljes életnagyságban. Számunkra, horgászok számára a legfontosabb, hogy ebből a családból kerülnek ki az édesvizek legnagyobb (ragadozó) halai. Méreteiben a harcsát csak az Amazonas vizeiben egy ritkábban előforduló arapajma és az édesvízi folyókba csak ívni járó víza előzi meg.

Ezek után Dél- Amerikában is teszünk egy kört, ahol az Amazonast és még néhány vad folyót, a titokzatos-ság homálya veszi körül, amelyek alól az itt élő harcsák sem kivételek. Az itt élő harcsafajok bemutatását egy sötétvörös farokuszonyáról különleges, egzotikus fajtával kezdhethetném, a Phractocephalus Hemiliopterus-al, amely gyakran éri el a 45 kg-os méretet is, míg az ugyanitt őshonos Jau (Zungaro zungaro) könnyedén meghaladja az 50 kg-os testtömeget is. Az Amazonas nehézsúlyú bajnoka címet a piraiba (Brachyplatistoma Filamentosum) birtokolja, egy az Orinoko medencéjé-

ből származó harcsafaj, amely akár a 150 kg-ot is képes elérni. Ha kicsit is átérezzük eme érintetlen világ hangulatát, a mérgezett hegyű nyilakét, a primitív vadászatot, akkor talán mi is megízlelhetjük azokat a legendákat, melyeket az Amazonas szőtt e hatalmas hal köré. A legendák arról mesélnek, hogy a felnőtt példányok fürdőző emberekre támadnak, a halászok pedig, gyakran találhatnak az elejtett kisebb példányok gyomrában majmok maradványaira.

Most teszünk egy „hétmérföldes” ugrást, ami után Ázsiában találjuk magunkat, ahol a hatalmas indiai harcsa vezeti az abszolút rekordot, 170 kg-ot is meghaladó súlyával. Egy másik ázsiai harcsafaj gigásza a tájféldi Pangasius Saniwongsei, igazi szörny 2,5 m-es hosszával. Hallani történetekről, melyek arról számolnak be, ahogyan ezek az óriások halászcsonakokat borítanak fel, vagy a hőség elől a folyók sekély partszakaszaira kényszerült kutvákra támadnak. Sajnálatos módon e legendás faj utolsó példányait már a múlt század első felében kifogták. És lám csak eljutottunk Ázsia bajnokához is a Pangasianodon Gigashoz, amelyet Mekong harcsaként ismernek. Egy igazi őskövület, amely a 325 kg-ot is eléri. Óriási termete ellenére ez a faj a harcsázó horgászok nagy bánatára meggyőződéses vegetáriánus.

Bár kissé fáradtan, de még mindig lelkesen Afrikában folytatjuk felfedező körutunkat. Ha szerencsésen sikerül elkerülnünk az itt oly gyakori konfliktus-zónákat, máris jöhetnek a harcsák. A Volta és a Niger, a

Az Amazonas nehézsúlyú bajnoka a Piraiba

A Mekong harcsája a 325 kg-ot is elérheti

hatalmas vízilovakon és hírhedt krokodilokon kívül, más óriásoknak is otthont adnak. Az Arius Gigas-ról beszélnek, amely képes elérni a másfél méteres hosszúságot is. Ne gondolja senki, hogy ennyiben ki is merül az, amit Afrika adhat egy harcsázónak. A Tanganyika tó titokzatos mélységei rejtik a gigantikus, 200 kg-os Chirichitis Chranchi-t, Dél-Afrika pedig a Clarias Gariepinus-al büszkélkedhet, egy harcsa, amely 50 kg fölé is terebélyesedhet. Csatatban vadászó ragadozókról van szó, melyek ügyesen cserkészik be és zárják körbe a bandába verődött táplálékhalakat. Csupán két természetes ellenséggel kell számolniuk: a krokodilokkal és a leopárdokkal. Persze, hogy nem mehetünk el a Nílus mellett sem anélkül, hogy ne tennénk említést a Heterobranchus Bidorsalis-ról, egy közepes méretű, de annál agresszívebb fajról, amely ugyanúgy támad halakra, mint kisebb emlősökre vagy madarakra.

A túra végéhez közeledve már-már azt érezzük, hogy nyelvünk is elfáradt a sok tekervényes latin elnevezéstől. Nincs okunk csüggedni, hiszen célba értünk, pontosabban haza Európa földjére, ahol a harcsák családjának csak két képviselőjét találjuk, mégis a világ élvonalába kerülnek, már ami a méretüket illeti. Valamivel kisebb rokonával, a görög harcsával ellentétben az európai harcsa, a Silurus Glanis-nak - ígérem ez lesz az utolsó „tripla nyelvcsavar” -, úgy tűnik mintha csak az lenne a küldetése, hogy rekordokat döntson a 300 kg-ot is meghaladó példányaival. Ezek az óriások nem ritka zsákmányai a nagy orosz tavakat átfésülő halászhálóknak. A dunai Cherhana büszkeségéről nem is beszélve, amely elérte a 400 kg-os álomhatárt (Grigore Antipa leírása nyomán, és amely preparált formában a híres biológus nevét viselő bukaresti múzeumban tekinthető meg), mind azt bizonyítják, hogy a kelet-európai harcsának nincs riválisa. Az évszázadok során az itt élők hagyományaiba, meséibe is beépülve, amelyekből hiányzanak a tűzokádó sárkányok, a

harcsa, mint bajszos kisszemű óriás elevenedik meg. Érdekes megemlíteni, hogy számos történet, melyet a szájhagyomány őrzött meg, mit sem változott az idők során azon térségekben, ahol megszületett és tovább élt. A Duna menti régi történetek a part alatt megbúvó harcsáról mesélnek, amely innen támadva szedte áldozatait. Függetlenül attól, hogy hol történt az eset, Galat, Giurgiu, vagy Oltenita közelében, a vége mindig ugyanaz: a harcsa baltával agyonverve egy szekérben végzi, földet érő lelógó farkával. Kisebb közönségesebb vizek esetében is találkozunk hasonló kimenetelű történetekkel, úgy, mint a Snagovon, Cernican, Caldarusanon. Itt a harcsát, a mólók alatt úszni tanulóknak számára kialakított töltések mélyebb vizeiben

említik, melyekben egy jelentősebb vízszint csökkenés esetén könnyedén foglyul esik a hal. Ezek után itt is hasonló képen folytatódik a történet: baltával a kézben a jó és rossz harcának nevében. Létezik a legendák egy nem szokványos típusa is, melyet a vízbefulladtakért alámerülő búvárok keltettek életre. Ilyen történetek kötődnek a Bukarest melletti két tóhoz, a Mihailesthez és a Morihoz, hogy csak kettőt említsek példaként. A két vízből a búvárok, megborzadva jönnek a felszínre a mélyben élő hatalmas halak látványától. Persze, hogy harcsákról van szó, hiszen másképp nem is került volna szóba a két tó ebben az írásban.

A világ minden részén, ahol a harcsa őshonos hal, legyen az a Nílus, a Mekong, az Amazonas, Tanganyika vagy a Duna, az igazán nagy halakról szóló feljegyzések, valahol a huszadik század elején megszakadnak. Az intenzív halászat, az élőhelyek gyors leszűkülése a legfontosabb tényezők, amelyek e halfaj jelentős egyedeinek megcsappanását eredményezték. A Mekong példája majdhogynem elrettentő. 1904-es feljegyzések 6000 lehálózott példányt említenek egyetlen településről. 1990-re ez a szám 64 példány, 1996-ban már csak 15, míg 1997-ben már egyetlen Mekong harcsát sem említenek. A Duna és a Duna-deltájának orvhalásza hasonló sorsot tartogatnak a mi harcsáink számára is. Nem régebb, mint a 90-es évek elején, a Maroson domolykózva, szemtanúja lehettem egy hatalmas, két méteres harcsa rablásának, a közeli meredek partszél közelében. Nyilván nem valami őslény rabolt ott akkor, nem beszélve arról, hogy a Maros csak egyike volt azon folyóknak akkoriban, melyek hasonló példányokat tartogattak. Másrészt a deltai harcsa aranykora a 80-as években kezdett hanyatlani, amikor a Mila 23 nevű lipovan falucska partszakaszán, még könnyedén lehetett 10-15 kg-os harcsákat akasztani. Az ipari halászat kegyetlen mérsárlása nem kímélte a kis, kilós példányokat sem, amelyekből a jövő óriásai cseperedhet-

Az európai harcsa:
Silurus Glanis

A törpeharcsa Amerikában őshonos

tek volna fel, de amelyek lassan és biztosan eltűntek a Duna vizéből. Az óriás harcsa, már csak emlék maradt, régi, letűnt idők emléke, melyről néha a feledés porát egy-egy ritka fogás fújta le.

1994-ben a színvonalas horgászap, az In-Fisherman, összehozta az amerikai horgászokat az európai harcsával és persze a kutyogtatás módszerével. Jobb később, mint soha alapon! Joggal a legnagyobb kontinentális halnak tartva, az európai harcsa hatalmas fogásainak híre gyorsan terjedt Spanyolországból, Orosz-, Görög-, és Olaszországból és ugyanakkor folyamatos pusztulásának híre is terjedt a Duna medencéjéből. Egy esetleges dunai-deltai horgásztúrát így jellemezhetünk: az ipari horgászat következtében, a nagy fogások híre már a múlté. Gondoljunk csak bele, egy vendégfogász nem azért repüli át az Atlanti-óceánt, hogy kis harcsákat fogdosson, bármilyen jó is az a lipován halászlé. Azonban a harcsa történetének gyökere, mint a sporthorgászat alibije, amely a maga módján virágzó turisztikai ágat éltet, sokkal mélyebbre nyúlik vissza a történelemben. Száz és egynéhány évvel ezelőtt csak az nem fogott harcsát, aki harcsa nélkül akart maradni.

SZÖRNYEKET SZÜL A SPANYOL ÓSVÍZ

Kelet-európai bölcsővel, és persze egy kis ázsiai szakaszt is beleértve, a halbiológusok a harcsa édenének egyértelműen a Duna és Volga medencéjét tekintették. Németországban csak a 19. században válik ismerté, néhány nagy hal nagysága által lenyűgözött horgásznak köszönhetően. Fokozatosan népesíti be a Rajna vidékét, ahhoz, hogy napjainkra egy a Weser folyóban fogott 2,17 m, 83,6 kg-os példánya bizonyítsa a faj életképességét. Ez a példány nemcsak, hogy Németország harcsa rekordja lett, hanem egyben Észak-Európa abszolút rekordja is, sporthorgász módszerrel fogott, édesvízi halak kategóriájában. Németországból gyorsan terjed szét a harcsa, Svédország, Hollandia és Franciaország édesvízeiben. Az európai harcsa nagy életműve, azonban a horgászturizmus fellendülésével veszi kezdetét. Roland Lorkovsky, német halbiológus 1974-ben néhány ezer harcsaivadékkal telepíti be a spanyol Ebrot. Az Ebro meleg és mély vize kiváló élet-

térnek bizonyult a harcsa számára, amely könnyedén szaporodhatott és ellepte a folyó egész medencéjét. Végül uralma alá vonva a Segre és Cinca folyókat is. Ott, ahol a természet nem segítette, ott az ember vette szárnyai alá. Így történhetett, hogy a Lago Banyoles és a Lago de Sau tavakat is fokozatosan benépesítette. A harcsa spanyolországi honfoglalásának elképesztő gazdasági hatása volt. A világ összes részéről özönlöttek ide a hatalmas hal megszállottjai, amely külön gazdasági ágazat kialakulását eredményezte. A harcsa bajszai-val összefont spanyol turizmus fokozatosan száműzte a halászatot ezekről a vizekről, mígnem napjainkra e halfaj legféltettebb őrzője lett. Spanyolországban ma, csak catch & relase elven lehet harcsára horgászni. Így válik a harcsából valódi fejőstehen, amely évről-évre minél többet ad magából, annál többször fizetnek érte. Egészen logikus, nemde?

Az ebrói harcsáknak már a Föld másik pólusán is híre ment, hiszen mára nem ritkák a 90-100 kg-os példányok sem a víz alatti folyósok mélyén. A helyi természetvédők természetesen nem osztóznak a horgászok örömein, hiszen az agyonvédett hal egyre csak tizedeli a helyi faunát, valóságos biológiai bombának tartják.

GOD SAVE THE WELS

Az első jelentős telepítések brit vizeken 1870-1880 között történtek, Németországból hozott ivadékokkal. Másrészt a brit korona fennhatósága alá kerültek a harcsák, a Duna romániai szakaszáról is, melyeket pontosabban Londonba küldtek. Egy Sir Stephen Lakeman nevezetű üzletember, bukaresti cég székhellyel exportálta a halakat Romániából Angliába. Érdekes lehet az is, hogy a szörnyéről hírhedt Loch Ness megkopott legendáját a 19. század végén a tóba telepített, majd a 30-as évekre hatalmas példányokká fejlődött harcsák éltették tovább. Az, hogy a harcsa (Wels Catfish) a britek számára nem közönséges, azt már egy az 1860-ban megjelent The Times cikk is bizonyítja, mely szerint e halfaj megjelenése Anglia vizeiben a valaha történt legfontosabb nem őshonos állat honosítás a pulyka után az Egyesült Királyság fennállása óta. A Maneci-csatornát elhagyva, a harcsa azonnal átrendezte a szigetország vizeinek táplálékláncát. Hatalmas terme-

tével felkeltette a brit horgászok érdeklődését is, akik gyorsan megértették, hogy nekik is adott a lehetőség életük édesvízi trófeájához. Megjegyezendő, hogy a harcsa növekedési üteme, a brit vizekben a következő: 2,5 kg az első öt évben, 90 kg 24 év után és akár 250 kg-nál is több 60 év után.

A harcsa brit száműzetése azonban nem egy 100%-os sikertörténet. Hamarosan kiderült, hogy az idegen fajok honosítása romboló hatással van az őshonos fajokra, akárcsak e nagytermetű ragadozóhal esetében is. Az egzotikus bevándorlótól a nemkívánatos személyig, csak egyetlen lépés volt az út. Így történhetett, hogy napjainkban egy kiskorú által a Daranet folyóba szabadon engedett 10 kg-os harcsa híre, elsőfokú környezetvédelmi riadót keltett a környéken. A Környezetvédelmi Minisztérium szakemberei négy napon át keresték a szabadon engedett halat, hogy elkapják mielőtt a Temzébe ér. Ez a hatalmas felhajtás, melyet egy kiskorú okozott a sporthorgászat nevében, igazolja, hogy a dunai harcsa nem mindenütt olyan szívesen látott vendég, mint a Dunában.

A GONOSZ KISEMBEREKTŐL A MÉG KISEBB HARCSÁKIG

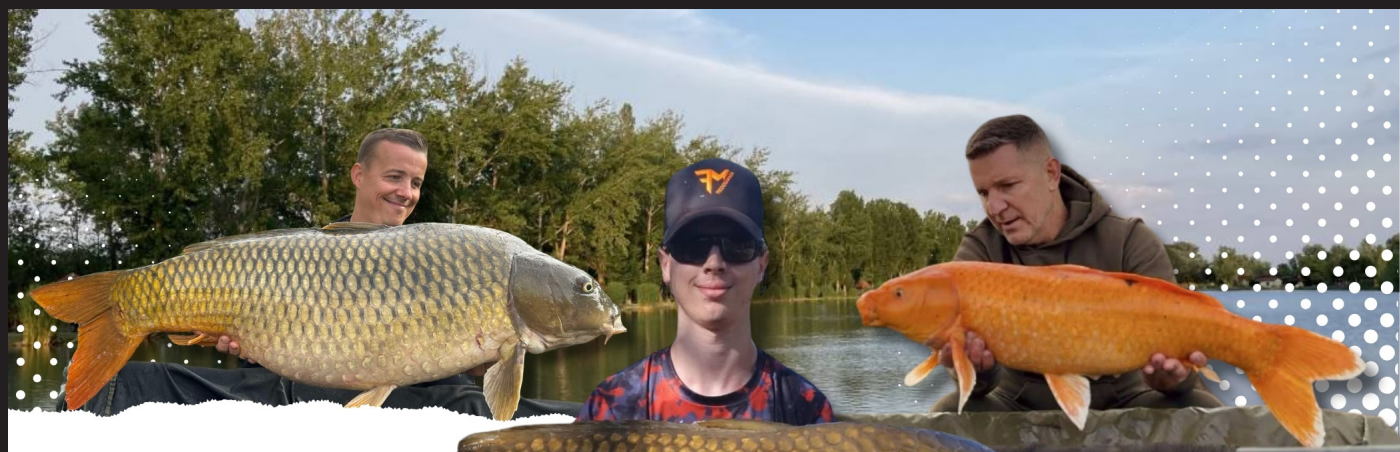
A jellegzetes küllemű olasz harcsa, mára az európai sporthorgászat celebjévé emelkedett. A Pó folyó és deltája nem emlékeztet a lipován településekre. És meglehet ezzel magyarázható, hogy a szegény mediterrán halászfalvak végleg letették a hálójukat. A helyi halászok hamar megértették, hogy a nagy halak emberek soka-

ságát vonzzák, akik életük fogásának reményében jönnek oda. Így történt, hogy a halászatot felváltotta a horgászturizmus, a következetesen visszaengedett halak pedig hatalmas tömegeket értek el. Nem véletlen, hogy a Pó folyó büszkélkedhet az európai rekorddal, a maga 2,78 méterével és 144 kilójával. Bár Franciaországban is szép hasznot hozott, az ittenieket néha aggodalommal töltötte el a hatalmas jövevény viselkedése. A finom szerelékét és a rakósbotos horgászatot kedvelő franciákat, ugyanis meglehetősen felkavarta a dévéreket, vörösszárnyúakat, bodorkákat riogató harcsa látványa, amely rohamosan növe és elérve a mifelelnek egyre ritkább 40-50 kg-os méreteket, mégiscsak kiengesztelte a helyi pecásokat.

Nem hinném, hogy sokan tudnának róla, hogy a dunai harcsa néhány évtizede görög napot is látott. Tudatában annak, hogy nincs megfelelő életteret biztosító folyójuk, a görögök mégis találtak a hal telepítéséhez és meghonosításához néhány alkalmas tavat. Pusztán a horgász szemszögéből nézve megállapíthatjuk, hogy a görögöknek kijött a lépés, mi több mára százkilós példányokkal is büszkélkedhetnek. Én azt mondom, ezt lehet teljesítménynek nevezni egy olyan országtól, ahol nem füzek nőnek, hanem olajfák.

Nem értem, nálunk ezt miért nem lehet megtenni? Ahhoz, hogy a magyar vizek kínálata versenybe szállhasson az európai vizek trófeáival, bizony sok mindent kéne tenni. De nem lehetetlen! Vizünk van, csak ki kéne használni...

Holló Zsolt

Klikk ide

Préri horgásztó

NAGYHALAS TAVAK

2026 ŐSZÉN IS

Infó
+36 (30) 274 0489

Foglalás
www.prerito.hu

Időjárás és PONTYOK

A halak sokkal aktívabbak azon a partszakaszon, ahol a szél felkorbácsolja a vizet

Hűvös, csípős szél, ponty egy szál se. Kénytelen vagyok feleleveníteni emlékeimet és gondolkodnom kell azon, hogy ilyen drasztikus időjárási körülmények között fogtam-e valaha pontyot. Egy eset sem ugrott be. Kis időt még várok, aztán összehajoltam és hazafelé vettem az irányt, mivel a további maradásnak nem láttam értelmét.

Nem sokkal hazaérkezésem után hívott az egyik horgászcsimborám, aki aznap szintén horgászni volt. Ő három pontyról tudott beszámolni, az egyik közülük egy 10 kg feletti tükrös, ami azt igazolja, hogy igenis lehet fogni cudar időben is pontyot. Igaz ennek a fordítottja is igaz, ugyanis minden horgással megesett már, hogy egy időjárás tekintetében tökéletesnek mondott napon is, ponty nélkül távoztunk. Ezek után jogosan tesszük fel magunknak a kérdést: befolyásolja-e az időjárás a fogást?

Meggyőződésem, hogy jó vagy rossz időjárásban is nagyjából ki tudjuk számítani fogási esélyeinket, mivel a legtöbb vízen a pontyok viselkedése megjósolható. Az első dolog, amit le kell szögezni e tekintetben, hogy minden egyes víz más és más módon reagál az időjárási körülményekre. Az pedig, hogy hogyan érzékeljük ezeket a reagálásokat, nagyban függ horgászási szoká-

sainktól. Például ismerek olyan vizet, amely erős szélben termékeny, vagyis akkor adja a legtöbb halat, amikor a szél hatására erőteljesen hullámozik a víz. Vajon állításomat befolyásolja-e az, hogy én általában csak a világosan horgászom? Azért teszem fel magamnak a kérdést, mert vannak horgászok, akik ugyanezen a vízen éjjel a csendes vízben fogják a legtöbb halat. A szeles állításom természetesen csak akkor igaz, ha a fenéken horgászom, vízfelszínen, vagy vízközt nem állítom ugyanezt. Ezzel ellentétben vannak tavak, ahol csak tiszta, meleg időben szeretek horgászni és csakis a szélében. Ezekben a vizekben fogtam akkor is halat, amikor olyan dög meleg volt, hogy majd megvesz-

tem az ernyő alatt. Tehát a legoptimálisabbnak mondott időjárás - horgászat szemszögéből nézve -, függ az adott víztől, a horgásztól és nem utolsósorban az alkalmazott horgásztechnikától is.

A SZÉL HATÁSA A PONTYOK VISELKEDÉSÉRE

Az angolok voltak az elsők, akik felismerték a szél fontosságát a pontyhorgászatban (hát ki más lehetett volna). Rájöttek, hogy a hűvös szél, mely lehűti a part menti sekély területeket, a mélyebb vizek felé tereli a pontyokat. Én is már pontyhorgász karrierem kezdetén tudatára ébredtem a szél eme hatásának, annak fontosságára, mivel szeretek az átlagosnál nagyobb vizeken horgászni és köztudott, hogy egy nagyobb víz a nagyobb területénél fogva jobban ki van téve az időjárás viszonyosságainak, mint egy átlagos társa. Az első lényeges észrevételem az volt: hogy a halak sokkal aktívabbak azon a partszakaszon, ahol a szél felkorbácsolja a vizet. Nem kellett sok időnek eltelnie, hogy rájöjjek arra is, hogy a szél amellett, hogy segít a halak hollétének felderítésében, egyben még intenzívebbé teszi a halak táplálkozását is. Magyarul: úgy pecáztam, ahogy fújt a szél. Aztán idővel megjelentek olyan tényezők is, melyek ráébresztettek arra, hogy nem minden szél egyformán jó. Általánosságban elmondható, hogy a

halak jobban követnek egy „meleg szelet”, mint egy hideget. Ebben a kontextusban, hogy hideg és meleg, a szél hőmérsékletét értem a víz hőmérsékletéhez viszonyítva, vagyis minél erősebben fúj egy szél és minél nagyobb a szél hőmérséklete és a víz hőmérséklete közti különbség, láthatóan annál nagyobb a halak reakciója a horgászat szemszögéből nézve, rossz vagy jó irányba. A pontynál nem jellemző, hogy egész évben csak a meleg szelet követi, szeptember végétől ez a tendencia csökken, mivel a hideg szél hatására a ponty ösztönszerűen búvóhelyet keres. Ezt értem, azonban ez nem érvényes egész évben, bármilyen körülmények között. A szél iránya is fontos, egyrészt a vele járó karakterei miatt, másrészt az őt előidéző időjárási viszonyok miatt, de nem határozhatunk meg egyetlen irányt sem, ami mindig jó vagy mindig rossz.

A fentiekben már említettem, hogy a pontyok reakciója a széllal kapcsolatosan változik, általában szeptember végétől, de néha, ez a változás október közepéig is eltolódhat. Ez igazából egy határ a nyár és az ősz között. Előtte a pontyok hajlamosak a meleg szeleket követni, utána viszont nem. Miért történik ez? Egyáltalán miért követik a pontyok a szél irányát? Viselkedésüket általában azzal magyarázzák, hogy a természetes táplálék vonzza őket, ami a szél által okozott áramlat hatására felemelkedik az aljzatról. Ha jobban megvizsgáljuk ezt az állítást, észrevehetjük, hogy nem áll biztos lábakon. Igaz, hogy a vízben felemelkedő természetes gerinctelenekből álló táplálék csábítja a kisebb testű, vízfelszínen táplálkozó halakat, de vajon egy olyan nagytestű és általában vízfenéken táplálkozó hal, mint a ponty, jól tud e lakni belőlük és vajon egy ilyen táplálékforrás rákésztetheti-e arra a pontyot, hogy a tó egyik végéből a másikba szambázzon miatta? Hát nem. Csakis nagyon ritka esetben cseréli fel a ponty a kagylókban, csigákban, lárvákban gazdag mélyebb vizeket a gerinctelenekből összeállt táplálékforrásra. Egy ilyen ritka eset úgymond a daphniák (vízibolhák) burjánzása.

Egy másik elképzelés szerint azért követik a pontyok a szél irányát, mert a szél által megmozgatott part menti víz, oxigénben gazdagabb. Ez az állítás valamivel hihetőbb, mint az előző, én mégis kételkedem benne. Igaz, hogy a ponty szél követési szokása a nyári

hónapokra jellemző, mikor a meleg hatására kevesebb a vízben oldódott oxigén mennyiség, de nem értem, hogy miért hagyná el a ponty a vegetációban gazdag sekélyebb vizeket, - ahol a fotoszintézis hatására magas az oxigéntartalom és sok a táplálék - egy olyan szél kedvéért, mely mélyebb vízbe terelné? Tehát, ha a táplálékot sem és az oxigént sem keresi, akkor mégis mi készteti a pontyot a szél követésére? Véleményem szerint a szél által keltett áramlatok gyakorolnak nyomást a pontyokra, és innen jön az ösztön. Véleményemet azzal támasztom alá, hogy a ponty eredetileg egy folyóvízi hal, olyan folyókból származik, amelyek a Földközi-, Fekete-, Kaspi-tengerekbe torkolnak vagy az Aral tóba. Éppen ezért ösztönük arra készítette őket, hogy a vízzel szemben ússzanak. Ha nem lett volna ez az ösztönük, előbb vagy utóbb, eljutottak volna a tengerbe és tengeri halfajjá alakultak volna át.

Lássuk, mi történik, amikor erős szél fúj egy nagy tó felett. A felszíni áramlás egyirányú a széllal. Erre válaszként létrejön egy áramlat a mélyben is, ami ellentétes irányú. Ez az ellenáramlat elég erős tud lenni, és azt gondolom, hogy ezzel az áramlattal szemben haladnak a halak. Tulajdonképpen ösztöneiknek engedelmeskednek.

Ezzel vissza is tértünk az előzőleg megválaszolatlanul hagyott kérdésünkhöz: miért nem teszik ezt ugyanúgy akkor is, amikor hideg szél fúj? Miért nem követik a hideg szél irányát? Miért változik reakciójuk, amikor jön az ősz?

Szerintem a hideg szél kellemetlen környezetet terem, mivel lehűti a víz hőmérsékletét. A pontynak nagyon fontos a hőmérsékleti stabilitás ezért menedéket keres. Ősszel és télen, ahogy esik a hőmérséklet, úgy esik a ponty életfunkciója is, már nem annyira aktív, mint a melegebb hónapokban. De ez még nem minden. Feltételezésem szerint, a téli időszakban a pontyot befolyásolja a naphossz is. Szerintem nem mind egy neki, hogy meddig van világosság. Ezzel a ténnyel meg tudjuk magyarázni, hogy késő őszi kánikulákban, miért nem, vagy miért csak nagyon ritkán követi a ponty a szél fuvalatát, még ha az meleg is. Erre példa az 1996-os év október vége, amikor nagyon meleg volt az idő, annyira meleg, hogy az emberek napozni jártak ki. Nos én ebben az időszakban is kint voltam a vízen és abszolút semmi jelét nem láttam annak, hogy a ponty felvenné nyári hónapokra jellemző szokását és követné a szél irányát.

Sokan azt gondolják, hogy ahhoz, hogy a szélnek hatása legyen a pontyok felett, egy jó ideig fújnia kell. Már hallottam olyat is, hogy „Kisapám, a szél már négy napja fúj egyfolytában, itt az ideje, hogy kimenjek a vízpartra pontyozni. A pontyok már biztos ott vannak!” Az én tapasztalatom az egészről egészen más. Azt vettem észre, hogy a legjobb hatása az új keletű szélnek van. A legtöbb halat az új keletű szél első napja hozza. Még a második nap is lehet jó, de ahogy telik az idő, csökken a hatása. Horgásztársaim eleinte radikálisnak tartották az elméletemet és szkeptikusan is fogadták azt, de azért elég hamar helyt adtak neki. Ma már hisz-

Cudar időben is lehet pontyot fogni

nek benne, hogy az új keletű szél a nyerő, csak azt nem tudják megítélni, hogy a pontyok mennyire gyorsan állnak át egyik szélirányból a másikra. Hallottam már ilyet is tőlük: „Hirtelen megváltozott a szél és pontosan ellenkező irányba kezdett fújni. Csak arra törekedtem, hogy egy kiterjedt és bő etetéssel, helyben tudjam tartani a pontyokat.” Nos, megsúgnám, hogy ez nem igazán így történik. Amint változik a szél iránya, abban a pillanatban a pontyok is tovább állnak. Még egy 15 hektárnál nagyobb vízen is ez történik. A szél fordulatával a pontyok 1-2 órán belül máris az ellenkező partszakasz közelében bukkannak fel.

A SZÉL ERŐSSÉGE

Minden egyes meleg és új keletű szél, mozgásra készíti a pontyokat, de a legjobbak a hirtelen eredetűek. Ezek közül is azokat kedvelem, amelyek közepes erősségűek vagy annál egy kicsit csak erősebbek. Ha viszont már viharossá változik, akkor már nem szeretem. Előfordult velem már olyan eset is, hogy a meteorológus tanácsainak ellenére, akkora viharos szélben mentem ki horgászni, hogy a vihar fákat döntött ki. Megfognak lepődni, fogtam halat ebben a cudar időben is, mivel sikerült találnom egy védettebb helyet egy sziget mögött, ahol nem fújt annyira a szél. Ott volt egy kis „csendesebb” rész, de a sziget másik felét hatalmas hullámok korbácsolták. Rettenetes volt! Visszagondolva, nem is tudom, hogy lehetett ennyi eszem ilyen időben elindulni. Ma már nem tenném.

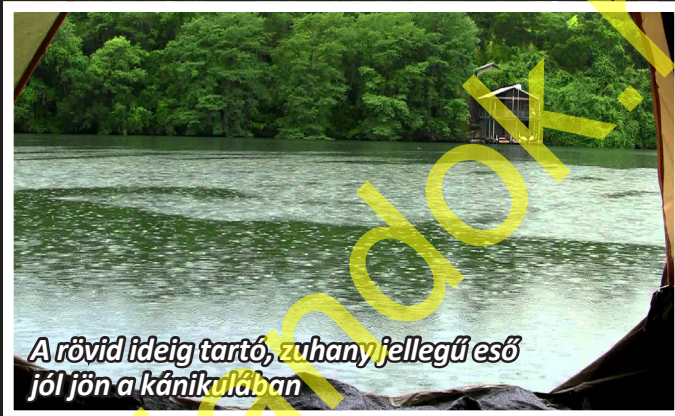
A NÖVÉNYZET VAGY SZERKEZETEK JELENLÉTE

Új vizeken, vagyis addig általam nem horgászott vizeken, gyakran mondogatták: „Ó, itt a pontyok nem követik a szelet!” Csak legyintettem és végeztem a dolgomat. Nem azt állítom, hogy nincsenek ilyen tavak, de én eddig nem találkoztam ilyennel. Egyes vizeken a halak reakciója a szélre sokkal kevésbé hangsúlyos, mint máshol. Ezeken a helyeken a víz fizikai jellegzetességei csökkentik a szél hatását. Vegyük például a dús növényzetű tavakat. Ha a növényzet ellepi az egész vizet, lassítja a felszíni áramlatot és így megakadályozhatja a mélyben az ellenáramlás kialakulását. Ha az én teóriám igaz, hogy a pontyok szél esetében az áramlattal szemben úsznak, akkor a dús növényzetű vizek magyarázatot adnak arra, hogy az itt található halak miért reagálnak kevésbé a szélre. Még az is igazolhatja feltevésemet, hogy ha a pontyok egy olyan helyen tartózkodnak, amely kétfelől hosszanti irányban víz alatti partszakasz határol, akkor nem reagálnak a szélre. Ez csak akkor igaz, ha az áramlat a szél hatására merőlegesen hat a víz alatti csatornára. Abban az esetben, ha a szél hatására az áramlat hosszanti irányban gyakorol nyomást a csatornára, a halak máris elindulnak.

Biztos vagyok benne, hogy minden ponty követi a szél irányát, ám azt én is elismerem, hogy egyes vizeken, a növényzet vagy a vízben található szerkezetek nagyban befolyásolják viselkedésüket, esetenként az is előfordul, hogy miatta nem is reagálnak a halak az

időjárás alakulására. Mielőtt áttérnék más tényezőkre, essék még egy-két szó a hosszanti vizekről is. Az évek folyamán többször is volt lehetőségem olyan vizeken horgászni, amelyek akár több kilométer hosszúak, de szélességük alig éri el a 100 métert. Mikor a meleg szél e tavak hosszanti irányát követi, akkor a pontyok követik, de amint a szél átlósan fúj, a pontyok alig mozognak.

AZ ESŐ HATÁSA

A rövid ideig tartó, zuhany jellegű eső jól jön a kánikulában

A hosszantartó eső teljesen lehangol, állok az ernyő alatt, és elítélnék érzem magam. Éjszakai horgászatkor még rosszabb, mert arra is kell figyelnem, hogy szárazon tartsam a fekhelyemet. De milyen hatása van az esőnek a pontyokra? Hosszú napokig esetleg hetekig tartó esőben csak nagyon ritkán sikerült fognom pontyokat. A rövid ideig tartó, zuhany jellegű eső azonban teljesen más, igazi áldás lehet, főleg kánikulában. És ha azt egy meleg szél övezi, akkor az igazi. Azonnali jótékony hatása van, hiszen oxigénnel telített, így stimulálja a táplálkozást. Az eső lehet savas is, ami miatt hirtelen változhat a víz pH értéke. Nos, hogy ez mennyire befolyásolja a pontyok étvágyát? Megéri ezt is elemezni a későbbiekben.

A KÖD HATÁSA

A köd jelenlétét nagyon kevés horgász kedveli. Én egyetlen egy esetre emlékszem, amikor ködben halat fogtam. Viszont cimborám egy téli, ködös reggelen négy nagy pontyot fogott egymás után. Nem tudok konkrét érveket hozni sem, a köd mellett sem ellene. Nekem nem szimpatikus, úgyhogy ha látom, hogy köd fog kialakulni inkább lemondok a horgászatról. Összes-

ségében igen keveset horgászom ködben, tehát nem csodálkozok, hogy nem igen fogok ilyenkor.

A NAPSÜTÉS ERŐSSÉGE

Az erős napsütés magában nem mondható se túl jónak, se túl rossznak. Hatása más tényezőktől függ: hőmérséklettől, a szél irányától, évszaktól. Az erős napsütés kombinálva meleg déli széllel, kitűnő körülményeket teremt, ám ha a szél észak-kelet irányú, a horgászat valószínűleg nagyon nehéz lesz.

A horgászat módja is számít: jó a napsütés, ha a parthoz közel horgászunk. A víz típusa és az évszak is bekerül az egyenletbe. Különösen akkor szeretek horgászni, amikor egy dérral átítatott éjjelt, egy szikrázó napsütéses, szél nélküli időszak követi. De ezt csakis a novemberi hónapban és mély vízben kedvelem. Tehát nagyon sok tényező összhatást kell figyelembe venni.

Az erős napsütés magában nem mondható se túl jónak, se túl rossznak

A LÉGNYOMÁS VÁLTOZÁSA

Nyáron a magas légnyomás általában forró, tiszta időt jelent, télen fagyos éjszakákat, tiszta, hideg nappalt. Az alacsony légnyomás felhővel, széllel, esővel jön. Ami a nyomás csökkenését vagy növekvését illeti, nem tudok világos következtetést levonni. Az igazság az, hogy külön a légnyomás számomra szinte semmit nem jelent, hiszen mindig más tényezőkhöz kötődik. Amikor magas a légnyomás, a meleg szelet kedvelem. Alacsony légnyomás estén is, de így van ezzel minden horgász is. Ha választanom kellene két meleg szél között, amelyből egyik alacsony, másik magas légnyomás alatt fúj, nem tudnék, mivel nem hiszem, hogy egy bizonyos légnyomás érték, egyértelműen jobb lenne a többinél.

METEOROLÓGIA

A meteorológia mindig is érdekelt. Mint horgász, a meteorológia iránti érdeklődésemnek gyakorlati haszna is van, mivel segít megérteni, miképpen befolyásolja az időjárás a horgászvizeket, a halak viselkedését. A meteorológia segítségével és ismeretével könnyebben ki tudom választani azt a tavat, ahol a legtöbb esélyem van halat fogni.

Néha az időjárás váratlanul viselkedik és felborítja terveimet. Ám legtöbb esetben minden úgy megy, ahogy előre elképzeltem. Biztos vagyok benne, hogy az időjárás tanulmányozása segíthet abban, hogy több halat fogjunk és, hogy jobban felkészülhessünk az esetleges időjárási változásokra.

László Attila

A helyszín

Hajnali balinok

Riadtan ébredek karórám csipogására. Még nyújtózom párat, és közben a visszaalvás gondolatával viaskodom. Sajog minden porcikám. A tegnapi egész napos munka fáradtsága még pihenést kívánna, de ha horgásatról van szó, ezt nem lehet számításba venni. Már a fürdőszobában vagyok, a hideg víz végképp felébreszt. Gyors öltözés és már indulok is, cuccaim az autóban pihentek az éjszaka. Irány a Dráva őrtilosi szakasza.

A talán tíz kilométeres utat hamar megteszem. A vasút sorompójánál hagyom az autót, és már indulok is a negyven méterre lévő kövezés felé. Még szinte sötét van. Fejlámpám fényénél egy J-9 GFR wobblert kapcsolok fel. A kövezéshez érve hallgatózom egy kicsit, de rablásnak semmi jele. Először nem a kövezés végé-

hez, hanem a part felől egy nagy fűzfa tövéhez indulok, melynek ágai a vízre simulnak, és szelíden mozognak az áramlásban. Pont itt fordul kifelé a víz egy kis nyugodt helyet hagyva az ágak közelében. Ez kedvenc tartózkodási helye a nagy drávai küszököknek, és természetesen a rájuk vadászó balinoknak is. Wobbleremet a vízre ejtem és hagyom, hogy a sodrás magával vigye az ágakon túlra, majd visszaváltom az orsó karját. Pár pillanatig csak tartom, majd lassan tekerni kezdem, de ebben a pillanatban már rá is nehezedik valaki, bevágok és már szól is az orsóm fékje. Szépen hajlik pergető botom, és balinom is fröcsköl még párat, majd megadja magát és felfekszik a vízre. Közelebb vezetem, szemem is hozzá szokott a hajnali, de már világosodó sötétséghez. Halam másfél kiló körüli, a zsinórt feszesre és rövidebbre tekerem, majd a bottal emelem fel magamhoz.

Miközben a félig elnyelt fahal horgaitól szabadítom meg önömet, hallom meg a kő vége felől egy másik még csak ébredező balin első jelét. Ez nem nevezhető még igazi rablásnak, csak amolyan csobbanásnak. Halamat bilincsre fűzöm, majd egy CDSR-8 GF wobblert felteszek az előző helyére. Halkan és lassan lépdelek a kő vége felé. Tudom, az előbb hallott balinom a kő felső sarkánál akar reggelizni a húzós vízben. Még nem lát elég jól, ezért csak kisebb próbálkozás volt az előbbi hang. A kő sarkától felfelé ejtem be a fahalat, majd hagyom, hogy a sodrás itt is a megfelelő helyig vigye egészen a húzós vízig. Ekkor átváltom az orsó karját, és csak tartom a sodrásban a verető csalit. Olyan vadul durrant rá a jobb hal a műhalra, hogy még megijedni sincs időm. Gyorsan engedek a féken. Halam már meg is kerüli a kő végét és a kezdeti vad rohanás alábbhagy. Most akasztott balinom bő két kilósna látszik, közben még tesz pár kört, ki is rohan egyszer, de már eldőlt a játszma, mert magamhoz húzom, tarkón ragadom és kiemelem a vízből. Alulról támadta meg a csalit a hármas horog két ága is átütötte a felső részét a szájának.

Előző balinom mellé teszem, hogy ne unatkozzon. Közben már jól látni, ezalatt a pár perc alatt egész jól kivilágosodott. Egy öt centis SSR Rapalát teszek fel, majd dobok még párat a kő végénél és a visszaforgós részen, de minden alkalommal üresen vontatom be a kis fahalat, nincs jelentkező. Visszaindulok autómhoz közben hallok még két hangos rablást, de ezek engem már nem érdekelnek. Tudom számomra van egy bevált módszer, ami már sokszor fogósna bizonyult. Az autómhoz érve egy horgással találkozom, aki gratulált a halakhoz. Kicsit félve kérdezte, mivel és hogyan fogtam őket. Nem titkolóztam, elmondtam neki. Szinte futva távozott, meg sem várta a végét. Utána szóltam, de hiába, mert már messze járt, és nem hallotta a lényegét. Pár nappal később ismét találkoztunk. Én már egy kettes balinnal a kezemben sétáltam autómhoz, mikor

szembe jött ismeretlen horgásztársam és panaszbna tört ki. Elmondtá, hogy órákat dobált GFR színű wobblerjeivel, de hiába, mert nem fogott semmit. Ekkor ismét elmondtam neki, nem világosban, hanem még szinte sötétben kezdje meg a pergetést. Magában hangosan mormogva tova indult, és fogadta meg, hogy holnap korábban jön. Igen, mondtam én is magamban, most meg azt felejtette el megkérdezni, hogy hova érdemes dobni. Mindegy ez majd egy újabb találkozás kérdése lesz!

Már elmúlt este hat órá, mikor a Mura folyó egyik kanyarjában lévő kövezéshez érek. Csak egyik kedvenc pergető botomat és műcsalikkal teli táskámat hoztam magammal. A nap még magasán jár, és az idő is igazi nyárvégi meleg. Ahogy felteszem a horgászsapkám, már izzadni is kezd a fejem, majd később viszont kell a szűnyogok miatt. Pár percet kémlelem a vizet, és úgy döntök, megnézem a domikat a parti kövezés mellett és a vízre hajló bokrok környékén. Már messziről látni, hol szedegetnek kedvenceim a víz tetején tipikus jeleket hagyva a víz felszínén egy-egy bogár vagy egyéb táplálék leszívása után, nagy gyűrűzés formájában.

Kedvencemmel a kis originál 5-S wobblerrel próbálkozom, hamar akad is érdeklődő pár apró domolykó képében. Közben innen-onnan nagyobb balinok rablása hallatszik. Egy másik wobblerre cserélek. Tőlem 15 m-re újabb rablás, majd gyorsan a helyére dobok, de üresen vontatom be a fahalat. Még próbálkozom egy darabig, de hiába. Közben már majdnem lemegy a nap. Rá kell jönnöm, hiába cserélgetem a csalikat, a vehemensen rabló balinokat nem tudom becsapni. Lentebb lépdelek a köveken, közben újabb balin rabol egy nagy, vízből kiálló kő környékén. Várok egy-két percet, de nincs újabb rablás. Közben visszateszem a zsinórra az ötös originált. Csak gondolom, hogy a nagy kő mögött állt meg az előbb még vadul táplálkozó őn. Az orsó karját átváltom, és elengedem a sodrassal a kis műhalat. Időbe telik, míg szabadon úszva a kőig

Vedd le magad az étlapról!

Hajnali balinom

ér. Mikor visszaváltom a felkapókart, kicsit megtartom és már érzem is, szépen veret. Talán hármát tudok tekerni az orsó karján, már rá is nehezedik a balin. Szinte megijedek a hirtelen vendégtől és vad hangos csapkodásától. Hagyom, hadd ússzon még pár kört. Aztán tarkón ragadom a majdnem kettes halat. Tessék, úgy látszik hiába dobáltam korábban annyit siker nélkül, most meg ilyen könnyen becsaptam őkelmét.

Későbbi horgászataim alkalmával, ha korábban érkeztem mindig a domikat hajtottam, főleg, ha a nap még magasan járt. A balinokat csak figyeltem, merre rabolnak. Sok esetben valamilyen akadó, vízre hajló bokor, nagyobb kő környékén a szürkületben tudtam becsapni őket. Előfordult olyan vízbe dőlt fa, amely mellől több halat is sikerült fognom egy alkalommal. Egy-egy nagyobb kő mögött, ahol a víz kicsit mélyebb, sikerült sok alkalommal az első wobblers úsztatása alkalmával megfogni őket. Kíváncsi voltam, így még a világos szürkületben a kőig osontam, de a kavicsokon kívül semmit sem láttam a kő környékén. Lassan visszamentem és 8-10 perc várakozás után az első úsztatás alkalmával mégis jobb balint akasztottam.

Úgy gondolom vannak balinok, amelyek szívesen állnak be éjszakára valamilyen akadó mögé. Ezért még este vagy reggel ezeken a helyeken sokkal könnyebben meg tudjuk fogni őket, mint amikor vadul rabolnak össze-vissza. Főleg azokon a helyeken, ahol napközben több horgász kergeti fáradhatatlanul az önöket. Érdemes figyelni a vízi világ és annak lakóinak viselkedésére, és a tapasztalatokkal az élményeink is gyarapodni fognak.

-Tibor

A Dráva jó balinos víz, csak tudni kell, mikor kell benne horgászni

Esti balinom

GÜNZER TAMÁS
PINCÉSZETE
Villány

DÍJNYERTES BOROK

GRANDIOR BORBISTRO
7773 Villány, Baross G. u. 104.

**VEZETETT
PÍNCELÁTOGATÁS**

**TRAKTOROS
ÖRDÖGÁROK TÚRA**

ETESSÜNK, de hogyan?

Általában horgászatkor, amikor rá kell bírni a halakat arra, hogy oda-
jöjjenek a kiszemelt horgászterüle-
tre, az etetés elengedhetetlen. De
gyakran előfordul, hogy a gyakoribb
fogás reményében túlzott mennyi-
ségű etetőanyagot szórunk a vízbe.
Ezzel épp ellenkező hatást érünk
el. Hogy eredményesek legyünk,
fontos szempont az etetőanyag ösz-
szetétele, szerkezete, de mégis a
legfontosabb az adott körülmények
figyelembevétele, az etetőanyag
mennyisége és az etetés ritmusa.

Mielőtt szájba tennék, sok esetben a
versenyhorgászok alaposan tanulmá-
nyozzák a kifogott halakat. Ha a hal az
etetőanyagba gyúrt élő csalit, például
csontit öklendez vissza, azt jelenti, hogy
a horgászterületünkön nincs túl sok hal
és jobb, ha területet váltunk, legalább egy rövid időre,
annak reményében, hogy még érkeznek halak a bee-
tetett területre. Ha ugyanott folytatjuk a horgászatot,
fennáll a veszély, hogy az ott lévő halak is megijednek
és elmennek, vagy esetleg mindet kifogjuk. Ha inkább

*Fontos szempont az etetőanyag
összetétele, szerkezete*

ott hagyjuk, van esélyünk rá, hogy újabbak érkezzenek.
Ha a kifogott hal már etetőanyagot öklendez vissza, ak-
kor több hal van az etetésünkön. Ez azzal magyaráz-
ható, hogy a halak először az etetőanyagba gyúrt élő
csalit fogyasztják el. Ha kevesen vannak, ez lassabban

megy, de ha egy nagyobb raj érke-
zik az etetésre, akkor pillanatok alatt
összeszedik az élő csalit.

Tudott dolog, hogy a halak könny-
nyebben észrevesznek egy beetetett
területet, ha ott már más halak táp-
lálkoznak és a félelmük is sokkal ki-
sebb ebben az esetben. Létezik egy
kidolgozott elmélet, mely azt mondja,
hogy nem tanácsos rögtön az etetés
után kifogni a nagy, vezérpéldányo-
kat, mert az pánikot kelt a többiek
közt és arra készíti őket, hogy visz-
szavonuljanak rejtekhelyükre. Tudjuk,
hogy a halak képesek kommunikálni
egymás között, például kémiai anya-
gokkal (feromonokkal), melyeket ki-
bocsátanak magukból.

Egy gyakori kérdés, ami elhang-
zik a horgászok között: Hány helyre

*Elég nehéz elméleti tanácsokat adni,
mert a horgászatnak sok fortélyja van*

etessünk? Azok számára, akik azt vallják, hogy a több helyen való etetés a halak szétszóródásához vezet, el kell mondani, hogy általában a csalétek vonzereje csak néhány méteren belül hatásos. Folyókban ez a távolság egy kissé megnőhet az áramlatnak köszönhetően, mely szállítja az illatanyagokat és az etetőanyag kisebb elemeit. Folyókban tanácsos mindig a víz folyásának megfelelően a meghorgászandó helytől 1-2, vagy esetleg több méterre etetni. Minden esetben a használt csalétek mennyiségét a jelen lévő halak méretéhez és számához kell igazítani. Mivel, nehéz ezeket az adatokat indulásból megszerezni, jobb, ha elővigyázatosan etetünk az elején, majd később, ha szükséges bármikor tudjuk növelni a mennyiséget.

Amikor egy ideig szünetelnek a kapások, meg kell próbálnunk megérteni, hogy mi történik a víz alatt, miért nem esznek a halak. Legtöbbször a kisebb halak veszik észre a beetetett területet, majd pedig az ők tolongása vonzza a „komolyabb” nagyobb testű halakat. Ezek közeledése a kicsik meneküléséhez vezet. A nagy halak mielőtt elkezdenének enni, megbizonyosodnak arról, hogy nincs semmi veszély. Ilyen esetekben fordulhat elő, hogy szünetek adódnak a kapások ritmusában. Egy tapasztalt horgász megérzi a nagy halak jelenlétét az adott területen és valószínűleg a kialakult helyzethez fogja igazítani szerelékét: vagyis leereszti a csalit a fenékre. Ha elkezd fújni a szél, akkor nem csak a víz felszíne hullámszik, hanem a fenéken is áramlatok alakulnak ki, ami szétszórja az általunk beszórt etetőanyagot. Ez a halak szétszóródásához vezet. A kapások akkor is szünetelhetnek, ha egy ragadozó észreveszi az összegyűlt halakat és igyekszik kihasználni a helyzetet. Ilyen esetben csak abban reménykedhetünk, hogy miután a ragadozók jóllaknak és továbbállnak, a türelmes „túlélők” még visszatérnek falatozni.

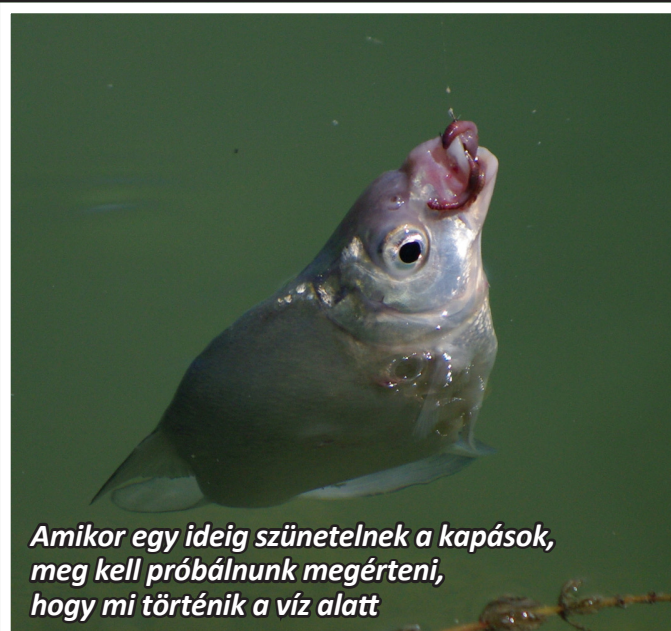
Már a kapásokból tudni lehet, hogy milyen halakkal állunk szemben. Sok esetben segíthet megérteni, hogy mi folyik a horgász területünkön az, ahogyan az úszó jelzi a kapást. Ha „játszik”, gyorsan elsüllyed, majd hirtelen felbukkan, a horgász pedig üreset akaszt, azt jelenti, hogy a kis halak vették át a területet. Ilyen kapások általában a horgászat kezdetén szoktak jelentkezni, mert a kishalak veszik észre előbb az etetést. Ha nagyobb halat szeretnénk fogni, nem kell mindjárt szerelékét vagy helyet változtatni, hanem türelmesen várni kell, mert a nagyobbak is megérkeznek. Abban az esetben, ha a nagy halak nem teszik tiszteletüket és továbbra is csak a kis halak kapnak, kicserélhetjük a zsinórt vékonyabbra és a horgot kisebbre, hogy kevesebb legyen a szalasztásunk. Ha az úszó ugrálni kezd, vagy arról van szó, hogy a halak jóllaktak, és csak játszani akarnak a csalival, vagy pedig valamit helytelenül szereltünk és észrevettük, hogy nem természetes dolgokról van szó, ilyenkor is szükséges a szerelékét lefinomítani. Azok a kapások, melyek felemelik az úszót általában közvetlen a fenéken táplálkozó halakra utalnak, például: dévér vagy kárász. Nyugodtan csökkenthetjük a mélységet, amelyen horgászunk, mert nyáron

gyakran tartózkodnak a halak 20-30 cm-re a mederfenéktől.

Elég nehéz elméleti tanácsokat adni, mert a horgászatnak sok fortélyja van és még sok mindent nem tudunk. Minden horgásznak megvannak a saját helyei, melyek nagyon különbözőek és az említett szituációk nem illenek rájuk. Mindenki jobban tudja (vagy gondolja, hogy jobban tudja), hogyan lehet sok halat fogni. Valószínű, hogy a halak azonos szituációban hasonlóképpen fognak viselkedni és éppen ezért egyetlen tanácsot sem kell figyelmen kívül hagyni, mert egyszer még használható lehet.

Egy sikeres horgászat nem azonos egy pusztítással. Minden horgász szeretne sok halat fogni és este a teljes fogással hazamenni, hogy megtöltsék a hűtőszekrényt, vagy szétosszák a halakat a barátok között. Ez nem helyes gondolkodás, nem csak a mából áll a világ! Ezt ne felejtsük el.

Amikor egy ideig szünetelnek a kapások, meg kell próbálnunk megérteni, hogy mi történik a víz alatt

Sokszor lehet a parton olyan embereket látni, akik horgászattal akarják levezetni a feszültséget, próbálják kiélni ösztöneiket, és minden hal lekapásánál hatalmas méreg önti el őket. Ha szóvá tesszük nekik, hogy el kellene engedni a halakat, melyek nem érik el a minimális megengedett méretet, még jobban felmérgelődnek. Talán nincs, mit egyenek?

Dehogynem! Nagyrészek nem is tudnák megmagyarázni, mit csinál a néhány grammos halacskákkal, azonban a gondolatot, hogy el kellene engedni, még nem tudják elfogadni. Az „igazi” horgászat többet jelent a halfogásnál: egyesülni a természet harmóniájával, kipihenni a fáradalmakat, kilépni a megszokott, mindennapos környezetből. Aki csak arra hajt, hogy minél több hal gyűljön a szájába, az elrontja az egészet, és valószínűleg stresszesebben megy haza, mint ahogy eljött otthonról. Meg kell értenünk, hogy nem erőszakolhatjuk a természetet a saját akaratunkat, hanem nekünk kell igazodnunk hozzá. Amikor ezt megértjük akkor válnunk „igazi” horgásszá, addig csak a természet tolvajai leszünk.

Végezetül minden horgásznak van egy sor összetevője, melyekből elkészíti otthon az etetőanyagot, vagy pedig hatékonyabbá teszi az üzletben vásároltakat. A mellékelt táblázatban bemutatom az általam leggyakrabban használt anyagokat, melyeket szinte mindig hozzákeverek az üzletben vásárolt etetőanyaghoz. Mindig vigyázzunk a mennyiségre úgy az etetőanyag keverésekor, mint az etetésnél. A kevesebb, de jó minőségű etetőanyaggal jobb eredményt érhetünk el, mint a gyengébb minőségű, de több etetőanyaggal.

László Attila

	Mogyoró	Mandula	Fokhagyma
Eredet	Trópusi növény, Braziliából ered. E növény magvai nagyon gazdagok olajban. Gyümölcse a földben képződik.	Közép-Keletről, Afrika nyugati részéről származik. A gyümölcs fehér, olajos, édes vagy keserű ízű is lehet.	Jól ismert növény. Víztelenített, szárított vagy porlasztott formában használják.
Felhasználás	Horgászathoz liszt formájában használják, amit a megpirított mogyoró őrléséből nyernek. Egy aromás és nagyon zsíros liszt jön létre, mely kiváló csábító összetevő dévésre, de más halakra is.	A csalétek fő eleme lehet, ha nem vesszük figyelembe a magas árát. Általában keserű mandulából készített lisztet szoktak használni. Azokon a területeken ajánlatos használata, ahol a nagytestű halak dominálnak.	A horgászatban por formájában használják, de csupán adalékként. Kis mennyiségben, jól belekeverve a csalétekbe az aromája eltompul. Legfőképpen a márna kedveli.
Horgásztechnika	Kizárólag a fenéken történő horgászat-hoz használják.	Kizárólag a fenéken történő horgászatkor használják.	Kizárólag a fenéken történő horgászatkor használják.
Osztályozás	A keverék alapját is képezheti.	A keverék alapját is képezheti.	Kizárólag csak aromaként szolgál.
Színe	Száraz összetevőként - világos barna. Nedves összetevőként - barna.	Száraz összetevőként - világos barna. Nedves összetevőként - sötét barna.	Száraz összetevőként - krémszínű. Nedves összetevőként - krémszínű.
Tápláló hatás	Nagyon fontos.	Nagyon tápláló és gazdag fehérjében (600 kalória)	Tulajdonképpen nincs tápláló hatása, de olyan reakciót vált ki, mely elősegíti a táplálkozást. (139 kalória)
Tanácsok	Nagyon szeretik a nagytestű halak. 10-20 %-os arányban használják. Nagyon értékes összetevő.	Nem ajánlatos magára használni a csalétekben. Nagyfokú sűrűségének köszönhetően biztosítani tudja a csalétek megnehezítését, vállalja a kötőanyag szerepét.	Mint minden más összetevőt elővigyázatosan kell használni: 2 evőkanálnyi 1 kg száraz csalétekhez.
Ára	Kedvező, előnyös.	Költséges.	Kedvező, előnyös.
Sűrűség / liter	-	560 g	500 g
PH érték	-	6,7	6
Aroma minőség	70/100	70/100	40/100
Aroma erősség	70/100	30/100	50/100

„Lapát” dévérek a Dunakeszi- Kavicsbányatóból

Aki ismer az tudja, hogy imádok dévérkeszegekre horgászni, pláne, ha azok kilón felüli példányok! Így amikor hallottam, hogy Dunakeszin jól fogják a „lapát” dévéreket, tudtam, hogy mennem kell!

Azoktól az ismerősöktől, akik kimondottan nagytestű pontyokra horgásznak Dunakeszin kaptam az infót, hogy bizony jó pár kapitális dévért fognak horgászataik során. Így nem volt kérdés, hogy ott a helyem és cél-tudatosan rá kell próbálnom a nagy dévérekre! Ezeket a halakat általában a parttól távolabb, 50-60 méterre, sőt valamikor távolabb 80-90 méterre lehet jól fogni. Most viszont csak pár órás horgászatra volt lehetőségem, és nem akartam a horgászatomat túlbonyolítani, ezért az etetésemet a parttól mindössze 10 méterre alakítottam ki. Kíváncsi voltam, hogy ide is ki állnak-e a jó dévérek vagy csak a benti táv adja-e a szebb példányokat. Mivel a tóban szép számmal található ezüst kárász is, így a csalogató anyagomat a tanácsoknak megfelelően a halas vonal képezte és tartalmazott pelletet is. Ennek megfelelően bekevertem 1 kg Maestro Fishing halas etetőanyagot és 400 gramm Mafish3 Red Krill pelletet.

Ami a végszerelékeket illeti, kizárólag papucskosárral készültem, mivel az utóbbi pár horgászatomnál ez a kosár lényegesen jobban adta a dévért, mint a hagyományos töltőgetős method végszerelés! A horgászatomat úgy terveztem, hogy alapozó etetést nem teszek be, hanem inkább sűrűbben, 4 percenként dobok újat. Kezdekor az első dobásoknál kizárólag pellet került a kosárba.

A horgászat első órája kapás nélkül telt! Mivel nem versenyen voltam, ezeket a pillanatokat nem mindig bánom, mert ilyenkor el tudok merülni a gondolatimba, egy kicsit be tudok lassulni és át tudom gondolni a jövőbeni terveimet... A jelenbe egy kapás rántott vissza, de sajnos nem lett meg. Ezt követően sok beleúszásom volt, de halat nem sikerült akasztanom. Ekkor egy méterrel visszább vettem a távot és a pellethez kevertem fele-fele

arányba halas etetőanyagot. Nem is kellett sokat várnom a kapásra, ami egy gyönyörű, bő 2 kilós dévért adott! Innentől kezdve szép ütemben tudtam húzni a dévéreket! Ami nagy örömömre szolgált, hogy kizárólag nagy testű keszegeket fogtam. A horgászatból eltelt kb. 3 óra, amikor is lassulni kezdtek a kapások, majd teljesen meg is szüntek! A harmadik kapás nélküli dobás után a töltött kosárra nyomtam egy kis mangós smook aromát. Alig telt el két perc és karikába hajlott a bot! Egyből éreztem, hogy kapitális hallal van dolgom. A finom dévéres pálcával igazi élmény volt kifárasztani az akasztott pontyot! Mérlegelés után derült ki, hogy a hal pontos súlya 13 kg volt! Ezután kellett, vagy 1 óra mire visszaálltak a dévérek az etetésre! Ezen a napon kizárólag 10-es horoggal horgásztam, 0,18-as monofil előkén! Csalik tekintetében egy hal kivételével a Maestro Fishing kókuszos wafter csalijával fogtam az összes halamat!

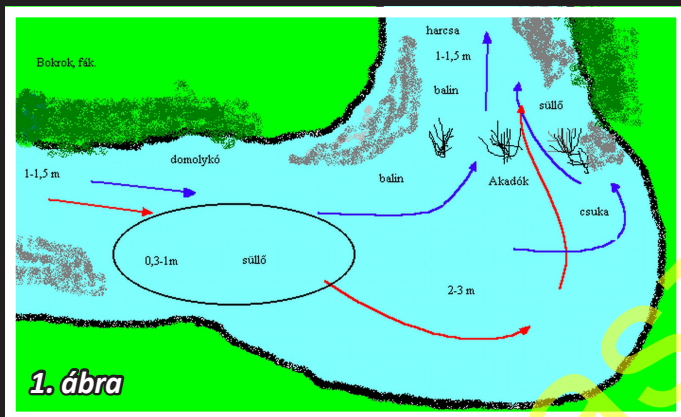
Nagyon fergeteges peca volt! Ennyi nagytestű dévért nem fogtam még Dunakeszin! Menjetek ki ti is és élvezzétek a horgászatot és a természetet! „Mert nem mindegy, hogy mivel etetsz!”

www.maestrofishing.hu
Ducza Tamás

Legyező zsinórok

A merülő végű F/S zsinórt kevesen használják. Nemcsak nálunk, de a világ más részein is méltánytalanul hátrébe van szorítva, az úszó és a teljes egészében merülő társai mellett. Pedig vannak olyan tulajdonságai, amit a többi zsinór nem tud, de a horgászok sincsenek mindig tisztában ezekkel.

Először is a horgász helyet kell bemutatnom, hogy a történet érthető legyen. A Sajó egyik, Sajópetri melletti kanyarban horgásztam. A mellékelt kis térkép segít megérteni a vízmozgásait és a meder szerkezetét.

A piros nyilak a rendes vízállásnál mutatják a sodrás irányát, míg a kékek a mostani nyári, rendkívül alacsony víznél tapasztalható vízmozgást próbálják bemutatni. A mederben lévő szürke foltok a homokzátonyokat jelölik.

A folyó itt 30-35 méter széles lehet, a kanyarban 45-50 méterre szélesedik. Leginkább a térkép bal szélén jelölt területen szoktunk horgászni. Itt nagyon szép domolykók húzódnak meg a víz fölé hajló bokrok takarásában. Ritkábban, a kanyar külső ívén, a csukákat és süllőket rejtő, 1,5-2 méter magas szakadt part alatt lévő akadók környékén legyeztünk, illetve a belső íven, de itt semmiféle takarás nincs, így az itteni nagy balinok horogra csalása bizony elég reménytelen vállalkozás.

A fekete ellipszissel jelölt területen, a vízmagasságtól függően alakul a halállomány. Nagy víznél leginkább balinok találhatók itt, a part felől pedig domik. Alacsony vízmagasságnál viszont a balinok bentebb húzódnak, és csak nagy ritkán jönnek be a homokzátony mögötti területre, az itt hemzsegő küszök közé. A domolykók is eltűnnek innen, és a terület urai ilyenkor a süllők. Számtalanszor láttam jellegzetes rablásaikat a zátony mögötti területen, és sokat kísérleteztem is a horogra csalásukkal, de nem sok sikerrel.

A fő gondot az okozta, hogy a meder mélyén, a kanyar belsejében nagyon sok kő és elakadt régi tuskó van, így a merülő zsinór használata nem volt túl gazdaságos. Rengeteg légy maradt a mélyben, bár néhány süllőt azért sikerült fogni, de éreztem ez így nem az igazi. Hiába tudtam leküldeni a legyeket teljesen a süllők tartózkodási helyére, nagyon sokszor csak azt értem el, hogy a halak kikövezték teljesen a partig a csalit, de akárhogy is próbáltam a legcsábítóbban mozgatni nekik a hallegyet nem kaptak rá.

Néha teljesen a felszín közelében raboltak az eb-fogúak, ezért megpróbáltam súlyozott léggel és F-es zsinórral megfogni őket. De, az úszó zsinór sem volt jó, bár néhány halat sikerült közvetlenül a zátony mögötti kis vízben megakasztanom ezzel a módszerrel is. Ez főleg a szürkületi órákban volt sikeres, amikor a rablók kimerészkedtek a mélyből, és teljesen a zátony végéig jöttek a snecikre vadászva.

A megoldást a kettő elegyítése hozta meg. Az F/S zsinórral ritkán akadtam le, és a kapások száma a sokszorosára nőtt. Érdekes módon nem csak süllők, de

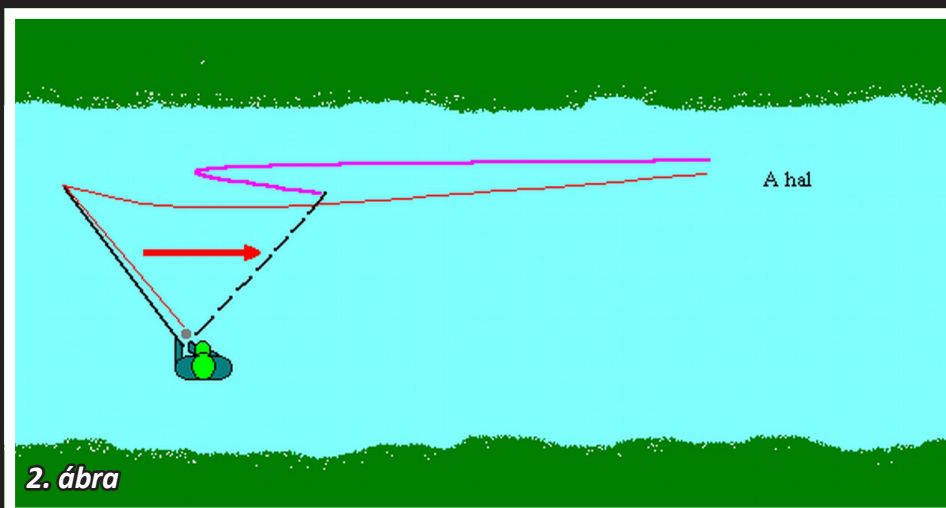
az általam a területről eltűntnek nyilvánított balinokból is akad néhány egészen mélyről, általában a húzás kezdetekor, amikor a meder alján lévő legyet a zsinór, a gumihalas, twisteres horgászathoz hasonlóan megemeli. A süllők ellenben, a visszaeső légyre durrantottak rá gyakrabban. Néhány domolykót is fogtam, még pedig a szebbek közül, és ha gyakran voltak apró ütések a légyre, de nem sikerült a halat megakasztani, akkor szinte biztosan nagy jászok érdeklődtek. Ilyenkor egy kis horgú, ugyanolyan légyre cseréltem az előzőt, és jó néhány kiló körüli jaszokt sikerült szákba terelni itt. Sügerek, és egy pár kölyökharcsa színesítette még a halpalettát.

Azt hiszem hasonló vízterületen, máshol is érdemes megkísérelni az ezzel a zsinór fajtával történő horgászatot. Itt nagyon jól bizonyított, és szerintem a sajátos mozgásával mindenütt, a süllőkre való legyezés egyik legeredményesebb eszköze lehet.

A LEFORDÍTÁS

Egy legyezni most kezdő barátommal beszélgettünk, és ő mesélte egyik horgász túráján tanult új módszerét, amivel kisebb patakokon eredményesen horgászott. Mint kiderült, a dolog nem egészen új és ismeretlen, csak eddig nálunk még nem írta le senki, így barátom saját maga fedezte fel ezt a technikát, mint ahogy én is magamtól jöttem rá pár évvel ezelőtt. Akár csak a söprést, ezt a trükköt is sokan és sokféleképpen leírták már nyugaton, legtöbbször az utánaengedés bemutatásával együtt.

A gondot mindkét esetben a víz gyors sodrása okozza, és ezt kell valahogy kivédenünk. Képzeliük el a kö-

2. ábra

vetkezőt, egy kisebb folyón vagy patakon horgászunk, tőlünk lefelé úgy 8-12 méterre van a hal. A sodrás nagyon erős, így ha simán kíséreljük meg leengedni a legyet, csíkot húz a víz tetején, mert nem tudjuk elég gyorsan, vagy jó ütemben utánaengedni a zsinórt. (lásd a 2. ábrát)

A megoldás nagyon egyszerű, amikor a kiszemelt célterülethez ér a legyünk, az eddig folyásiránnyal elentétesen tartott botot, lefordítjuk a folyás irányába. (Az ábrán a szaggatott vonal.) Így a sodrás, a képződött hurkot (lila vonal) már a saját sebességével fogja levetni, és a légy nem húzza meg a felszínt.

Főleg pisztrángok, vagy nagyon óvatos domolykók esetében válik be ez a csel, de a pérek horgászatában is hasznos lehet. Én elég sokat alkalmazom jászokra, főleg a kisebb, negyed kiló körüli példányok horgászatakor érdemes kísérletezni vele. Természetesen a száraz legyek használatára találták ki, de én gyakran (szívem csücske) nedves legyeimnél, sőt néha még nimfáknál is alkalmazom. Ez utóbbira általában „nyuszizás” közben vetemedem, könnyű nem súlyozott úszó nimfára rengeteg rávágást produkálnak, a kisebbik domolykófaj, gyakran nem is olyan kicsi példányai.

A Sajón gyakran fogunk 25 cm felettieket, és nagyon rendes halak, mert ha az ember tudja, hogy hol keresse őket akkor szinte bármilyen körülmények közt, biztos kilehet fogni néhányat a csapatból. Ezt a tulajdonságukat a kezdő legyesekkel való első horgászatokkor ki is szoktam használni, direkt olyan területre viszem őket, ahol tudom, hogy vannak nyúldomolykók, mert egy kis sikerélmény mindenkinek használ.

Ezt ajánlom másoknak is, különösen akkor hasznos, ha feltétlenül muszáj valami eredményt felmutatni, mert mondjuk éppen oldalbordánk szeretne megismerkedni a legyezés rejtelmével.

Proof

Miért kapott el a method?

A horgász agya az instant örömökhöz korábban

A leírtakat Zaja Roland validálta. Az agyi folyamatok természetesen ennél SOKKAL bonyolultabbak. A cikk célja nem a tudományos disszertáció, csupán gondolateltérítés.

Valld be: az utóbbi öt évben egyre rövidebb az az idő, amíg kapásra vársz. Ha fél óra után nem mozdult semmi, már agyalsz. Megváltoztatod a mélységet, lecseréled a csalit. Vagy előkapod a telefont. Nem veled van a baj. Az agyadban van, ami hozzágyorsult a világhoz. Amit csak fokozott a method technika.

Ez a poszt nem a technikáról szól — arról már van elég cikk, köztük itt a blogon is. Ez arról szól, hogy miért nyert a módszer. A hatékonysága miatt? Látszólag, de nem csak azért! Azért nyer, mert tökéletesen illeszkedik abba az agyi környezetbe, amit a 2020-as évek mindannyiunkban kialakítottak.

VOLT EGYSZER EGY LASSABB VÍZPART

Egy lassú feederezés a Dunán: Ránk esteledik, a szél elcsendesedik, és a folyó csak megy tovább, mint fo-

lyékony gránit. Csak ülünk és bámuljuk a természet nyugodt, méltóságteljes vonulatát. Ez a passzivitás és megfigyelő emberi lét a mai felfogás szerint unalmas. Ilyen állapotban a nyugodt jelenlétet támogató idegrendszeri folyamatok kerülnek előtérbe. Ezek között a szerotonin szerepét is gyakran említik, bár a valóság ennél jóval összetettebb.

Ebből van a jó helyen vagyok a világban érzése. A nyugodt elégedettség, a természettel való összhang. Pont az, amit egy csendes vízpart ad: lassul az idő, a test parasimpatikus üzemmódba vált, a fejben pedig csökkenni kezd a nap zajszintje. Matula bácsi léte.

AZTÁN JÖTT A METHOD — ÉS MEGVÁLTOZTATTA A SZABÁLYOKAT

A method horgászat lényege technikai szempontból egyszerű: etetés és csali egy helyre kerül, rövid előke, 2-5 percenkénti újradobás. Gyors, dinamikus, eseménydús. Eseménydús. Ez a kulcsmondat.

Mert az agyunk nem a halat akarja — az agyunk jutalomért dolgozik. És a jutalom leghatékonyabb serkentője nem maga a kapás, hanem a kapás várakozása. Ez viszont már nem a Matula bácsi-féle szerotonin — ez a Tutajos-féle dopamin.

A DOPAMIN

A dopamin nem maga az öröm, hanem a várakozás és motiváció kémiai motorja — és különösen erősen süt be, ha a jutalom bizonytalan és gyors. Ez az oka annak, hogy a játékgépen (slot machine) minden húzás dopamin-kisülést okoz: nem tudod, mikor jön a nyeremény, de bármikor jöhet. Az

agy nem a nyერeményre szokik rá, hanem a várakozás ívére. Tutajos is így ment minden nap a vízre. Hal kell, élmény kell. Csakhogy ifjú hősünknek nem volt még a világ legboldobiztosabb pecamódszere a kezében. A method.

Ezzel a módszerrel csak bedobsz, és 5-10 percen belül vagy jön kapás, vagy nem. Aztán újra bedobsz. Aztán megint. Minden dobás egy húzás. A hal nem garantált — de bármikor jöhet, és ez a „bármikor” tartja fenn az izgalmi szintet. Ezért kened, spricceled a kosarat mindennel, hogy jöjjön a kapás. Legyen az helykeresős, vagy egyhelybe horgászós. A lényeg az ütem és a hal!

A methodnál gyors és bizonytalan — a dopamin magasabb csúcsokra ugrik, de le is esik közöttük. Ezért nem lassul le az idő a method közben: az agyad nem enged, mert mindig a következő dobásra készül.

A klasszikus úszós horgászatnál a jutalom ritka és késleltetett — a dopamin alacsony szinten, de stabilan pörög. Gondolj bele: míg az úszózásnál a vízzel van kontaktusod, addig a methodnál a spiccel. Ritkábban tűnik fel a vízpart szépsége — ha a kapásra figyelünk, a háttér elmosódik.

AZ OXITOCIN: A VÍZPART, MINT KÖTŐDÉSI TÉR

A parton mindenki barát. Még a legnagyobb ellenségednek is mész szakolni. És ha nem te viszel egy citromos Gössert a szomszédnak, akkor ő hoz neked. Ennek az értésnek egy részét az oxitocin csinálja. Még az én magányos „harcos” stílusommal is újabb és újabb barátokra teszek szert a vízparton, vagy csak a peca kapcsán. Félreértés ne essék. Az oxitocin nem kötődik a vízparthoz. Az öröm, a biztonság és a baráti gesztusok bárhol generálják.

AZ ENDORFIN: AMI MINDKETTŐT ÁTJÁRJA

De, hogy teljes legyen a kép, be kell hoznom még egy összetevőt. Ha a dopamin a method motorja, a szerotonin a lassú peca lelke, és az oxitocin a vízpart szociális ragasztója — akkor az endorfin az, ami mindet összeköti. Ez a horgászat dinamikájának hormonja.

Fizikai terhelésre, ritmikus mozgásra és nevetésre termelődik. Ezekből pedig a vízparton soha nincs hiány — függetlenül attól, hogy method-ot vagy úszót dobsz.

A ritmikus dobás, a hal kiemelése, a versenytárrsal való kiadás cívódás azon, hogy az ő bojlis megoldása vagy a te method-od fogja-e meg a nagyobb pontyot — mind endorfin-trigger. És még csak nem tesz különbséget gyors és lassú között. Nem érdekli, hogy dopaminos izgalomban vagy szerotoninos csendben voltál az előbb. Ő csak azt látja, hogy a tested dolgozott, a hangszálaid rezegtek, és a kezedben egyszer csak ott volt egy hal.

Ezért jövünk haza fáradtan, de jól — akár nyolc kapásunk volt, akár kettő. A test leadta, amit leadott. Az agy megköszönte. A horgász kielégült.

HA MIND A NÉGY MEGVAN, JÖHET A TÁNC

Ezt a közösségi élményt a method kora egy új réteggel toldotta meg: villogj a hallal, csináltass fotót, tedd fel a csoportba, gyűjtsd a lájkokat. Ez már nem oxitocin — ez dopamin-löket. A fogás validáció lett, nem csak vacsora.

Aki a hétköznapiakban nem kap elég visszaigazolást — a munkahelyén, a kapcsolataiban, a tükörben — annak a method egy jól strukturált elismerés-gépet kínál: befektetsz (etetőanyag, idő, skill), és garantáltan kijön valami mérhető (hal, fotó, lájk). A visszajelzési ciklus zárva van. Ez nagyon vonzó egy olyan korban, amikor a munkahelyi feedback negyedéves, a párkapcsolati elismerés ritka, a közösségi lájkok pedig algoritmustól függenek.

A régi horgász szerotonin-üzemmódban ment ki a partra, és ott is maradt. A dopamin is ott volt per sze — minden kapásnál — de nem ő vezette a bulit. A mai method-horgász dopaminnal indul otthonról. A parton megkapja az oxitocint a szomszédától és a citromos Gösserből. A dobástól és a hal kiemelésétől az endorfint. Aztán hazamegy, felteszi a fotót — és újra jön a dopamin. A molekulák ugyanazok. A sorrend és az arány változott. Ez az átrendeződés — és a method pontosan ennek a terméke.

AKKOR EZ BAJ?

Nem feltétlenül. Az agy nem oszt erkölcsi ítéletet a dopamin és a szerotonin között — mindkettő természetes, mindkettő szükséges. A baj ott kezdődik, ahol a dopamindús tevékenységek kiszorítják az összeset — ahol már nem tudunk félórát várni, ahol az unalom elviselhetetlen, ahol a vízpart is csak annyi, mint a telefon. A method nem hibás. A tudatosság hiánya az, ami megéri, hogy figyeljünk.

Ha tudod, hogy az agyad dopamin-üzemmódban van, le tudod lassítani szándékosan is: hosszabb újradozási idő, kevesebb próba, több vízpartnézés. Kísérlet. Egy session legyen szerotonin-kísérlet: ne számold a kapásokat, ne mérd az időt.

Vagy maradj a methodnál — csak most már tudod, miért szeret annyira az agyad. A method azért nyert, mert a mi agyunknak nyerte meg. Az nem véletlen egybeesés — a természetes változás.

Szőllősi Imre

„Horgászka Magazin Harcsa

VERSENY IDŐPONTJA: 2026. október 14. reggel 8.00 órától- október 18. reggel 8 óráig

VERSENY HELYSZÍNE: Tőzeg-tó III. Sükösd (Bács-Kiskun Vármegye)

CSAPATOK: A versenyre 2 fős csapatok jelentkezését várjuk mailben, az info@horgaszkalandok.hu-ra, csapatnév és a versenyzők nevének, címének és telefonszámának feltüntetésével, vagy itt <https://www.fcms.hu/hu/jelentkezes/746353>

A VERSENY SZABÁLYAI:

1. Minden versenyzőnek kötelező az érvényes állami horgászjegy.

2. A csapatok között az előre kijelölt, számozott horgászhelyek sorsolással lesznek eldöntve.
3. A horgászat kizárólag partról történhet, a kijelölt és kisorsolt helyeken. A versenyen bármely, az országos horgászrendben engedélyezett horgásmódszer alkalmazható, a pergetést kivéve!
4. Csónakot a szervezőség nem biztosít. Saját csónakot, csak a szerelék ki-behordására, illetve a harcsa fásasztására szabad használni. Csónakból horgászni és etetőhajót használni TILOS!!
5. A versenyen való részvétel alapfeltétele a csónak menetbiztonsága és előírás szerinti felszereltsége. A verseny rendezősége a csónakokat át – és megvizsgálhatja a verseny kezdet előtt.
6. Csónak használata evezővel és elektromos (akkumulátoros) csónakmotorral megengedett. Csónak használata során a versenyzők kötelesek a csónakos horgászat szabályait maradéktalanul betartani.
7. A csónakban, a versenyzőkön kívül, más nem tartózkodhat, kivételt képez a filmet készítő operátor.
8. A versenyről televíziós felvétel készül, a versenyzőktől kérjük, hogy az operátor munkáját a lehetőségekhez képest segítsék. A verseny ideje alatt a jobb felvétel érdekében az operátor és a versenybírók a vízben, csónakban is tartózkodhatnak úgy, hogy a versenyzőket nem zavarhatják.
9. A szerelék behordása és elhelyezése, csak a csapatok részére kijelölt szektorba történhet. A szektor határok csak fásasztás közben és a harcsa kiemelésének érdekében léphetők át.
10. A horgászat során a csapatok egymás között 30 méteres távolságot kötelesek tartani, továbbá kötelesek a tartózkodási helyüket éjszaka kivilágítani, a többi versenyző zavarása nélkül.
11. Egy versenyző (1 fő) maximum 2 bottal (2 fő egy csapat), botonként maximum 2 db horoggal felszerelt szerelékkel horgászhat.
12. Etetőanyag és csali bármi lehet, melyet a magyar horgász szabályok nem tiltanak, de mennyisége csak olyan mértékű lehet, mely nem veszélyezteti a tó vízminőségét és halállományát. A versenyzők csak őshonos, hozott csalihalat használhatnak, de van lehetőség a helyszínen is csalihalat fogni.
13. A versenybe csak a szabályosan fogott (nem kívülről akadt) élő harcsa számít. A versenyen fogott

alandok fogó Kupa"

összes harcsa (szürke harcsa) mérlegelésre kerül. Méréskor a hosszát és a tömegét mérjük, de csak a tömegét pontozzuk. Mérlegeléskor 1 gramm 1 pont. Holtverseny esetén a darabszám dönt.

14. A halat fárasztó csónakot a többi versenyző lehetőleg segítse.
15. Halmatrac, halponyva használata kötelező.
16. Vágóhorog használata tilos!
17. A kifogott harcsát (főleg a 25 kg felett, mely soron kívül mérlegelésre kerül) a rendezőknek azonnal jelezni kell a megadott telefonszámokon. A mérlegelést a rendezőség végzi el.
18. A mérlegelés fogástól függően folyamatos.
19. A kifogott harcsát mérlegelést, filmfelvétel és fényképezést követően azonnal visszaengedjük a tóba.
20. A versenyen elhagyott, eltulajdonított tárgyakért a rendezőség nem vállal felelősséget.

21. A versenyrendezéssel kapcsolatos változtatások jogot a versenyrendezők fenntartják!!!
22. Az esetleges szabálysértés (pl. környezet és vízszennyezés, valaki a kifogott hallal nem bánik kíméletesen, nem megfelelő viselkedés, többi versenyző veszélyeztetése) a versenyből való azonnali kizárását eredményezi, ebben az esetben, a kizárt csapat nevezési díját nem áll módunkban visszatéríteni.
23. A versenyen mindenki a saját felelősségére vesz részt. A rendezőség a versenyen esetleges történő balesetekért és keletkezett károkért semmilyen felelősséget nem vállal.
24. A horgászok a rendezők és a versenybírók utasításait kötelesek betartani.
25. Az időjárás nem befolyásolja a verseny lebonyolítását.

*Horgásszon a DUNA-deltában –
a horgászok paradicsomában!*

 Chilla fénye
HORGÁSZTANYA

Tel: +36-70/634-6578

E-mail: panzio.fenye@gmail.com

26. Jelen verseny kiírásban külön nem szabályozott kérdésekben a versenybíró- ság dönt.

A versenyzők a jelen versenyszabályzat elfogadásáról a regisztrációkor írásban is nyilatkoznak.

A VERSENY RÉSZLETES PROGRAMJA:

2026. 10. 14. - 7 órától – 8 óráig regisztráció

2026. 10. 14. - 8 órától – 9 óráig megnyitó, helyek sorsolása

2026. 10. 14. - 9 órától – 12 óráig horgász helyek elfoglalása

2026. 10. 14. – 12 órától – verseny kezdete, horgászat megkezdése

2026. 10. 18. – reggel 8 óra verseny vége

2026. 10. 18. – 10 óra eredményhirdetés, díjak átadása

NEVEZÉSI DÍJ: 120.000 - Forint/csapat, a nevezési díj tartalmazza a verseny idejére való részvételt, valamint 4 napra az ebédet.

A versenyen az vehet részt, akinek a határidőn belüli nevezését a rendezők visszaigazolják, és a nevező az induláshoz szükséges nevezési díjat átutalta, vagy

A legnagyobb tömegű harcsát kifogó versenyző a serlegen kívül 100.000 Forint értékű tárgynyerményben részesül!

Itt jelentkezhet: <https://www.fcms.hu/hu/jelentkezes/746353>

befizette. Nevezés előtt érdeklődni kell a megmaradt szabad helyek számáról az alábbi telefonszámon: +36/-70-413-4444, mail címen: info@horgaszkalandok.hu

NEVEZÉSI HATÁRIDŐ: 2026. október 12. A nevezéseket korlátozott számban, a beérkezés sorrendjében folyamatosan fogadjuk be, maximum 20 csapat nevezés erejéig.

DÍJAZÁS:

1. helyezett csapat, az első helyezettnek járó serlegen kívül, értékes nyerményekben, továbbá a verseny fődíjában is részesül, amely egy 600.000 Forint értékű, egyhetes Duna-deltai horgászat a Chilia Fénye Horgásztanyán, teljes ellátással.
2. helyezett csapat, a második helyezettnek járó serlegen kívül, értékes tárgynyerményekben részesül.
3. helyezett csapat, a harmadik helyezettnek járó serlegen kívül, értékes tárgynyerményekben részesül.
4. helyezett csapat, értékes tárgynyerményben részesül.
5. helyezett csapat, értékes tárgynyerményben részesül.

40 fok, 48 óra, nulla alvás: Így nyertünk az Egerszalóki-tavon

Június legmelegebb hétvégéjén, közel 40 °C-os hőségben, egy fizikailag rendkívül megterhelő 48 órás Heves megyei ponty- és amurfogó verseny vettünk részt Egerszalókon.

Már a verseny elején tudtuk, hogy csak tudatos taktikával lehetünk eredményesek. Körülbelül 100 méterre építettük fel az alapetetőt, a bojlikat pedig nagyjából öt méterrel mögé csöveztük. Az első éjszaka még nem nekünk kedvezett, de folyamatosan figyeltük, hogyan reagálnak a halak az etetésre és a körülményekre. A fordulópont szombaton jött el. Rájöttünk, hogy a halakat nem zavarja, hanem egyenesen vonz-

za a spomb és a dobócső hangja. Innentől, ha körülbelül 15 percig nem volt aktivitás, azonnal ráetettünk. Ez az apró, de tudatos váltás szinte azonnal működni kezdett, és estére már érezhetően faragni tudtunk a hátrányunkból.

Szombat éjszakára beérett a munkánk, reggelre pedig 17 halat sikerült letárolnunk. A verseny végére több mint 104 kilogrammos összfogással nyertünk. Számunkra ez a győzelem azért különösen értékes, mert nem a szerencsén múlt, hanem a megfigyelésen, az alkalmazkodáson és a kitartáson. Itt tudjátok meg nézni a nyertes horgásztúránkat: <https://fishing-trips.vampirebitealarm.com/post/PQXDwvMC>

I. „HorgászKalandok Magazin Harcsafogó Kupa

Helyszín:

Tőzeg-tó III. Sükösd
(Bács-Kiskun Vármegye)

Időpont:

2026 október 14 –
október 18

2 fős csapatok

nevezési díj:

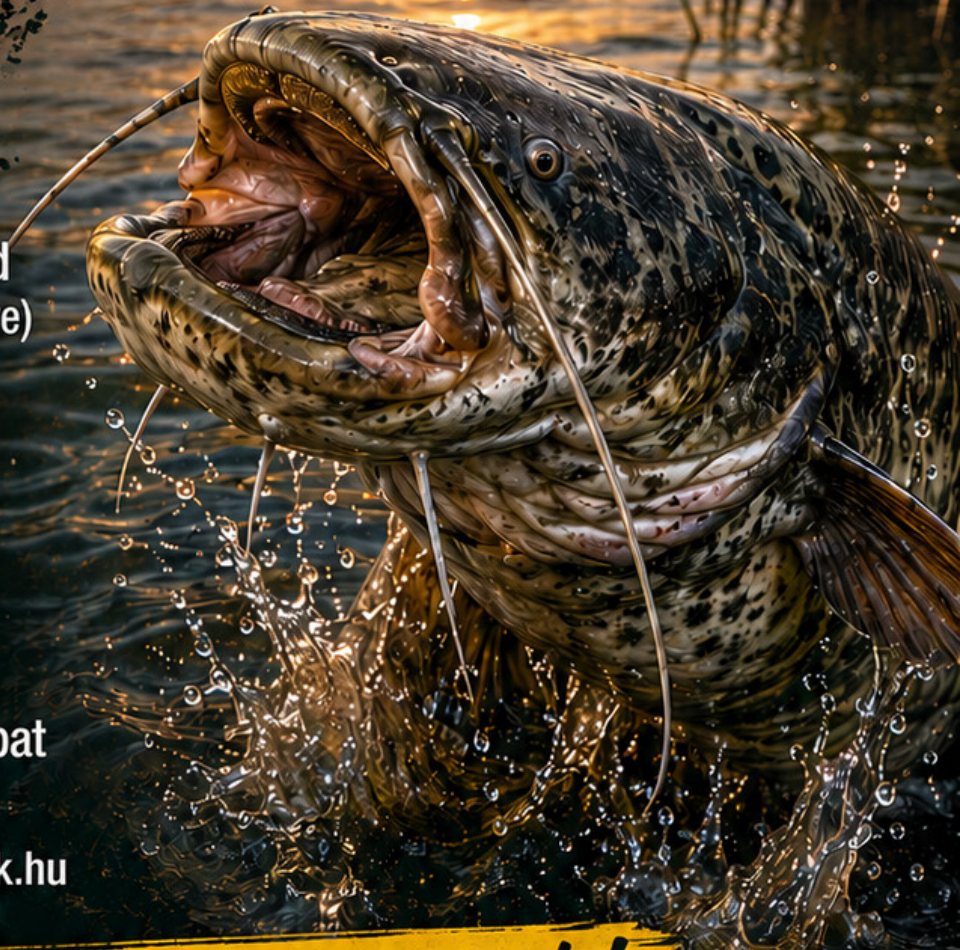
120.000 Forint/csapat

információ:

info@horgaszkalando.hu

Tel.: +36-70/413-4444

Értékes tárgynyemeremények!

Fődíj:

600.000 Forint értékű,
1 hetes horgászat,
a **Duna-deltában** 2 fő részére,
teljes ellátással,
a **Chilia Fénye Horgásztanyán!**

Chilia
fénye

EVOLVEO

Támogatók:
HorgászKalandok
2019-2020 HORGÁSZKALANDOK

GÜNZER TAMÁS
PINCESZETE

Chilia Fénye
Horgásztanya